

Știința tinereții

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2536

4 PAGINI — 20 BANI

Miercuri 3 iulie 1957

Perspective...

Hotărârea partidului și guvernului privind reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră a fost primită cu un interes deosebit și cu o profundă satisfacție. Această hotărâre exprimă grija pe care partidul și guvernul o manifestă consecvent pentru asigurarea unei dezvoltări sănătoase culturii fizice și sportului din R.P.R., pentru ca sportul să devină un important mijloc de întărire a sănătății celor ce muncesc, de creștere a unei generații viguroasă, capabilă să construiască socialismul și să consolideze cuceririle noastre democratice.

Anul din urmă al marcat evident succese ale sportului nostru. În privința acestora nu stau la dispoziție numeroase cifre care reflectă în mod convingător progresele realizate. Dar pe lângă aceste succese există o serie de lipsuri. Cea mai importantă dintre acestea este aceea că cultura fizică nu a căpătat încă un caracter larg de masă.

Analizându-se diferitele aspecte ale activității de cultură fizică și sport s-a ajuns la concluzia că lipsurile existente se datoresc în primul rând sistemului depășit de organizare. În scopul de a asigura o mai bună dezvoltare a mișcării noastre sportive, partidul și guvernul au hotărât să creeze o largă organizație obștească pe principiul centralismului democratic — Uniunea de Cultură Fizică și Sport din R.P.R. În același timp, s-au stabilit o serie de principii de funcționare a colectivelor sportive, cluburilor, federațiilor de specialitate etc.

Sarcini importante revin organizațiilor U.T.M. care trebuie să devină principalii factori de mobilizare a maselor de tineri de la orașe și sate în practicarea sportului. U.T.M. trebuie să se preocupe de educația moral-politică a tinerilor sportivi. În colectivele sportive ca și pe plan local, organizațiile utemiste au răspunderi mari în direcția organizării activității de cultură fizică. Recenta hotărâre va însuși și mai mult sute de mii de iubitori ai sportului, va însuși un nou avânt mișcării noastre sportive.

DESPRE MAREA PASIUNE, artă și voință de a învăța

— De ce te răsvărești, tiner? Nu vezi că ai în fața dumitale un zid?

— Un zid da, dar zidul e putred. E destul să-l atingi ca să se prăbușească — a răspuns Vladimir Ilici comisariului care-l însoțea spre circumscripția de poliție după arestarea sa în noaptea de la 4 spre 5 decembrie 1867 (în urma răzvrătirii studenților de la Universitatea din Kazan). Aceste cuvinte aruncă o lumină puternică asupra felului care îl însușea pe Volodia Ulianov încă din tinerețe. Nimeni nu a urât cu atita înverșunare vechea orinduire și nimeni nu s-a aruncat în luptă cu un mai mare avânt împotriva ei ca Lenin. Pasiunea lui în studiu avea la bază tocmai dragostea pentru oameni, încrederea nestrămutată în victoria poporului, convingerea că „zidul din față” la care se referea comisariul de poliție — poate și trebuie să se prăbușească prin luptă.

Lenin își dădea seama că luptătorii revoluționari li se ceror mii calități. De aceea el a căutat încă din tinerețe să învețe și să se desăvârșească în mod stăruitor pentru a-și dezvolta aceste însușiri. Însemnările rudelor apropiate, ale prietenilor și tovarășilor de luptă ai lui Vladimir Ilici pun în lumină tocmai aceste însușiri, care au devenit evidente — deși într-o formă embrionară — chiar din anii de liceu. Pe Vladimir Ilici l-a caracterizat toată viața o exigență mare față de el însuși, un studiu făcut cu plăcere, cu pasiune, îndreptat către un scop bine determinat, neînduplecarea în studierea până la capăt a temei alecte, o vie și puternică legătură cu viața practică, cu oamenii de la care a știut să învețe ca nimeni altul — munca consecventă și răbdătoare pentru dobândirea de noi și noi cunoștințe. Sora sa mai mare, A. I. Ulianova-Elizaveta, povestește cum Volodia, încă în anii din liceu, o ajuta să învețe limba latină. Pentru exemplificarea anumitor reguli gramaticale el folosea desori o mică poezie. Versurile erau însă pline de o anumită semnificație și nu întâmplător îi

Gh. P. Apostol
—
plăceau lui Volodia. Ele sunau cam așa:

Gutta cavat lapidem
Non vi sed saepe caendo;
Sic homo sit doctus
Non vi sed multo studento
Adică:
Apa nu sfredeleşte piatra
Prin forță, ci-ntr-un căzând.
Astfel omul nu devine-nvățat
Prin forță, ci mult învățând.
Considerația deosebită pe care Vladimir Ilici o avea pentru stu-

Cum și-a creat
Lenin uriașa sa
erudiție

diu a făcut din el un dușman înverșunat al pierderii de timp sau al activităților care-l sustrăgeau prea mult de la această muncă. El povestește soției sale Krupskaja că, în tinerețe, i-a plăcut foarte mult patinajul. Dar pentru că patinajul îl obosea și-l provoca o nevoie mare de somn împiedicându-l astfel de la învățătură, el renunța adesea la plăcerea de a patina și și consacra toate eforturile studiului. La fel s-a întâmplat și cu șahul. Lenin era un bun jucător de șah. Juca cu patimă și avea preferința partenerilor mai pricepuți. E var-

gății dect el — pentru a avea cu cine să lupte. Cu toate acestea el a renunțat lungi perioade de timp la jocul acesta: „Jocul de șah — spunea el — este prea interesant și îi sustrage atenția de la lucru”.

Încă din anii de școală Vladimir Ilici se obișnuise să studieze temeinic, cu metodă. Acest lucru făcea ca rezultatele muncii să fie fructuoase și deosebit de folositoare pentru dezvoltarea lui intelectuală. Fratele lui Lenin, D. I. Ulianov, povestește cum își scria Vladimir Ilici exercițiile de compunere: „Dacă î se dădea un exercițiu de compunere acasă el nu-l scria niciodată în ajunul zilei de predare în grabă și lucrând toată noaptea, cum procedau cei mai mulți dintre camarazii săi. Dimpotrivă, imediat ce se dăduse tema el se și puneia pe lucru. Pe un sfert de coală de hirtie, își concepea planul temei. Apoi lua o coală de hirtie, o împărțea în două în lungime și scria în partea stângă un concept provizoriu în conformitate cu planul întocmit înainte. Partea dreaptă a coalei rămânea neresisă. Aici însemna în zilele următoare completările, explicațiile, corectările, ca și indicațiile de surse: vezi locul cutare, pagina cutare etc. Scurt timp înaintea termenului de predare Lenin lua o hirtie și făcea un concept definitiv al în-

(Continuare în pag. 2-a)

JURNAL de CAMPANIE

TREIERIȘ

La început sub formă de probă, secerătorii au tăiat din lan o fâșie îngustă: primul snopi din noua recoltă. A doua zi însă și apoi, altele la rând, fără opririle. A început iureșul recoltării. Crește în proporție geometrică. E vară. E campanie.

Pe ogorale cralovene, la Birca, munca este în tot. Culegătorii de pline nouă au început recoltatul și la orz și la grâu. Arile de treier sint gata. Batoza merge în plin de două zile. Primele boabe strinse în saci sint roadele lotului zootehnic al statului popular comunal.

Tinerii pe care vi-l înfățișează fotografia noastră aruncând snopi, împreună cu cel de pe batoză, au muncit pe lotul zootehnic pentru a asigura hrana necesară reproducătorilor comunali. Acum, cel patru: Ion Vellian, Constantin Iordăchescu, Maria Năstase și utemistul Ion Vellian își îndeplinesc ultima datorie înainte de înmăgazinarea noul recolta. Bucuria le este îndreptățită. Roadele muncii lor se cîntăresc acum — mil de kilograme de boabe aurii.

V. BARAN

Să fie înlăturați acei care nu știu să colecteze muncitorii de mâine

La doi pași de comitetul orășenesc U.T.M. Craiova se află Școala profesională de ucenici a C.F.R. La numai doi pași și totuși, toate lucrurile merg de-a-n-doaseala. Parcă nici nu ar fi o școală, căci în școlile noastre se acordă toată grija tinerilor. Drepturile tineretului nu sint respectate, masa e sub orice critică, distracția și educația tinerilor elevi ucenici — să nu mai vorbim.

La data de 15 aprilie 1956, orele 7 dimineața, la Atelierele de zonă C.F.R.-Craiova s-a prezentat un grup de elevi. Erau ucenicii anului II, care urmau să înceapă practica. Printre ei se găseau și elevii frunțați la învățătură ca Ion Cărnău, Ion Drăgulescu, Aurelian Cincă, Lutelar Oetavian. Ardeau de nerăbdare să înceapă lucrul, dovădindu-se și aci la fel de silitori în pătrunderea tainelor meseriei.

După ce a stat de vorbă preteneste cu ei, arătându-le în ce condiții grele a învățat meseria, șeful Atelierelor de zonă C.F.R., Grigore Topan, i-a împărțit pe meserii. Le-a ordonat să nu se miște de acolo, a luat o grupă și a plecat cu ea, apoi alta și alta, până s-au terminat toate. Unde le-a dus?

Grave încălcări ale normelor de muncă cu elevii școlilor profesionale la C. F. R. - Craiova

Dacă puțin te-ar fi furat cu cîteva minute mai tîrziu pe la construcțiile C.F.R.-ului, ai fi descoperit misterul. Ucenicii anului II se convingeau cum a învățat „șeful” meseria. Unii cărau apă, alții var și cărămidă, unii se ocupau de nisip, iar o parte din ei să-pau sanjuri.

După cîteva zile șeful atelierelor îi vizită și îl întreabă:
— El, merge, băieți?
— Merge, tovarășe șef. Dar, spuneți-ne, dumnea-voastră mult ați dus-o așa cînd erați ucenic?
— Mult, băieți! Dar n-aveți nici o teamă că nici vouă nu vă dau drumul mai lute!
— Vrem să învățăm meseria de montator, de lăcătuș...
— Ei și? Ce strică dacă o să cunoașteți și nițică zădărie? Dacă vreunui din voi îi trece prin gînd să-și facă o casă? Atunci să nu știe omul cum se pregătește un var, cum se asează o cărămidă? Și luni trecut-au după lute — vorba lui Coșbuc. Și a trecut și

un an, dar în zadar. Nea Grigoreva nu le-a mai schimbat locul de muncă. Se ținea de cuvînt.

Un personaj asemănător este și directorul școlii.

34 elevi ai anului III, care lucrează ca fierari, forjori, cazanji și sudori muncesc în condiții vătămătoare sănătății. Ei ar trebui să primească ca antidot lapte, așa cum primesc și muncitorii calificați, așa cum prevăd legile statutului nostru, mai ales că unii ucenicii lucrează piese de aceeași complexitate ca și muncitorii vîrstnici. Aceasta însă nu conținea. Dreptul la lapte și-l primesc doar pe hirtie. Directorul școlii nu este de acord să le dea școlii.

— Mai bine banii îi dăm la cantină, să se îmbunătățească hrana tuturor! — spune el.

Atunci masa elevilor, o fi bună?

Am trecut și pe la cantină. Mincarea se servea tocmai atunci. Era gătită după o rețetă a educatoarei Ștefan Danțiu, care are și răspunderea de a supra-

veghea hrana. Felul II — iahnie de fasole, felul III — o bucată de marmeladă. Și nu e o întimplare ci o obicei.

Elevul George Zulea e secretarul comitetului U.T.M. pe școală. În scopul organizării unei reuniuni tîrvoarăștii sau a unei Joi a Festivalului, el a pregătit cu elevii internatului un variat și bogat program artistic. Curtea clădirii lor ar fi putut ține loc de sală, iar de orchestră băieții nu se văitau, deoarece 49 de elevi sint instrumentiști.

Aprobarea trebuia să fie dată de tovarășul Ilie Delcea, din partea Depoului de locomotive. Cînd se prezentă cu această dorință, elevul fu însă refuzat categoric.

— Dar, tovarășe Delcea, liceele cum jin reuniuni?
— Las' că voi nu sînteți ilceeni. Aia da, pot ține, că eu un nivel de cultură mai înalt.

Directorul școlii a fost de aceeași părere, educatoarea la fel. Așa că de la începutul anului pînă azi nu s-a ținut nici o reuniune.

O nouă linie electrică

În Regiunea Autonomă Maghiară, a intrat în funcțiune duminică o nouă linie pentru transportul energiei electrice. Linia de 35 kw. Singeorgiu de Pădure-Sovata. Această linie executată pe stilpi centrifugați din beton măsoară 38 de km.; ea asigură alimentarea cu energie electrică a stațiunii balneo-climaterice Sovata direct de la termocentrala „Steaua Roșie” din Singeorgiu de Pădure, îmbunătățind astfel alimentarea cu energie electrică a acestei stațiuni. Prin execuția acestei linii se creează de asemenea posibilitatea electrificării a noi sate din vecinătatea traseului liniei.

Seară închinată Anului Geofizic Internațional

La 1 iulie a început Anul Geofizic Internațional — cea mai vastă campanie științifică de acest fel pe care a cunoscut-o lumea.

În cinstea acestui mare eveniment revista „Știință și Tehnică” și Comitetul Național al Anului Geofizic Internațional au organizat ieri seară în sala de Conferințe a Clubului Sindicatelor Muncitorilor din Invățămînt un simpozion la care au luat cuvîntul acad. Gh. Demetrescu directorul Observatorului Astronomic din București, prof. univ. Sabba Ștefănescu membru corespondent al Academiei R.P.R., Prof. univ. Călin Popovici, prof. universitar Liviu Constantinescu, directorul Observatorului geofizic Șurari, Dr. M. Stoensescu directorul Institutului Meteorologic București.

Frații Tuțulanu și alții ajutoarele lor într-o clipă de repaus. Pînă în ultimele ore ale abaterii cursului Blăstîrjel și al surcării la adîncimea canalului amonte. Foto D. F. DUMITRU

Regiunea Constanța în ajunul unei mari sărbători:

Complecta COOPERATIVIZARE

CONSTANȚA (de la trimisul nostru). — Toate privirile sint îndreptate spre Tulcea, raionul în care se dă ultima bătălie pentru cele cîteva procese „individuale”. Echipe de agitatoři muncesc zi și noapte, bat de zec și zeci de ori cu perseverență răbdare și pasiune la poarta „utilimilor”, se consumă conflicte, se destramă indoleli, se înfrîng prejudecări — procese de transformări omenești, fragmente din uriașe epopoe a cooperativizării.

Pînă acum, (ieri N.R.), la ora 10 cînd transmit rîndurile de față, procesul de cooperativizare pe raion este de 96,5 la sută. Ultimile comune sint Chilia Veche și orașul Tulcea. În aceste localități, luni și marți au mai făcut cereri de înscriere alte 214 familii. Cîtăm cîteva nume din Chilia Veche: Ustinescu P. Ion, cu 1,25 ha., Nichita Teicu cu 1,50 ha., Acuilis Afanasia și alții. Acuilis Afanasia este o bătrînă de 74 de ani. Ea a mers singură la sfat cu cererea, convînsă de Iul ei, tînăr colectivist.

Duminică în comuna Tulcea Vladimirescu s-a inaugurat o întovărășire cu 55 de familii și 111 ha.

I. BAIESU

Sub pavilion ROMÂNESC

Amintiri de la al V-lea FESTIVAL...

Cînd autobusele au oprit și primii delegați romini au intrat în școala pregătită să-i găzduiască, cel mai mult i-a impresionat nu curățenia deplină, nu confortul pregătit de gazde, ci micile inscripții românești de pe ziduri: „Bine ați venit!”, „Pace”, „Prietenie”. Administratorul, interogată de grabă, ne-a povestit mîndru că la ele au lucrat săptămîni întregi școlarii polonezi în orele lor libere. Și mai tîrziu mereu se lăuda cu ele. Niciodată nu i-am arătat bătrînelului micile greseli din texte. L-ar fi mîhnit — sint conșinși.

În clădirea imensă a școlii din strada Felinko și în parcul ei umbros a fost timp de două săptămîni cantonamentul delegaților romini. Nu un simplu hotel turistic pentru 829 de persoane — ci o a doua ambasadă diplomatică, un studio de teatru, un centru sportiv, un cîmîn deschis oaspeților, o redacție de ziar. Cantonamentul însemna restaurant și magazin, atelier și depozit, ghișeu de bancă și oficiu de poștă.

Am fost odată pe „Oasombriș Boy”, oasul bază al flotei noastre pescărești din Marea Neagră. De la vas, în zori de zi, bălălele plecau pe apă la băstre, ziua țîși le așteptau, iar noaptea, odată cu luna, ele soseau la bord cu roade bune.

Tot așa, pe coasta din Felinko, gîlțura tricoloră românească, tot așa, de dimineață pînă seară, din echipajul ei grupuri plecau, și tot la fel ele se întorceau noaptea cu bogate — deși materiale — roade.

Pe străzile Varșoviei trimișii poporului romin erau primii cu dragoste la orice pas. Nu odată, în centrul orașului, ne-am trezit inconșurtați de creioane, și în fața acestor arme atît de ascuțite a trebuit să capitulăm, scriind zec și zeci de autografe.

În ceea ce privește cuvintele „Pace și prietenie” spuse în limba romină, în puțină vreme ajunsem să ne obișnuim cu ele. Am văzut cit de puternic mai era ecoul Festivalului de la București. Mulți delegați străini fuseseră și oaspeții noștri, și își aminteau cu nostalgie România. Ca să nu dau decît două exemple — încă în prima după amiază, în fața hotelului M.D.M am întîlnit o negreasă în ție, iar seara deschiderii Festivalului, cînd, după sărbătoare, delegații noștri au încins o „pernișă”, s-a dovedit că o cunoșteau sute de oameni.

În fiecare zi grupuri din artiștii noștri dădeau, pe marșe estrade din săli sau de sub cerul liber, contribuția lor la spectacolele internaționale. Năut lui Damian Luca umea — într-adevăr — o lume, scăpărău scînteii cizmele călășurilor, grația balerinilor Irinel Liciu și Gabriel Popescu opra răsufărare. Spectacolul de gală al A.P.R., dat în cea mai mare și

La înălțimea tradițiilor de 100 de ani

„Mîndră țară e Banata, Că la noi cîntă tît natu”... (Dintr-un cîntec popular)

Marele și talentatul compozitor și dirijor, Ion Vidu, a lăsat la Lugoj, după moartea sa, o puternică formație corală, pe care o condusesse timp de aproape o jumătate de veac. „Reuniunea română de cîntări și muzică”, cum se numea pe atunci formația corală lugojană, a rezistat timpului bucurîndu-se de participarea largă a bănușenilor. Nu vom face un istoric al acestui cor ci vom încerca să relevăm modul în care el a preluat și continuat valoroasa tradiție moștenită de la Vidu, experiența dobîndită în anii puterii populare, ce a adus acest cor nou în interpretare, autotulinea față de creația compozitorilor locali, față de creația folclorică etc.

În cei 10 ani de continuă și neobosită muncă, sub conducerea profesorului D. Stan, credinciosul discipol al lui Vidu, corul a reușit noi talenți din rîndurile oamenilor muncii lugojani, tineri, pentru care activitatea în cadrul corului a devenit o necesitate spirituală. Numărul coriștilor a crescut simțitor în anii puterii populare, atîngînd cifra de 100. Corul a fost distins cu titlul de laureat al celui de-al IV-lea concurs al formațiilor artistice de amatori, obținînd premiul I pe țară.

Să vedem cîror șapte datorează corul „I. Vidu” simpatia unanimă, această stimă și, dacă vreți, autoritatea artistică.

Dacă cercetezi repertoriul corului, la surprinde plăcut numărul bucărilor muzicale ale compozitorilor locali ori regionali (bănușeni), preluări ori prelucrări de texte și melodii populare care deja și-au câștigat popularitate în întreaga țară.

Dar ceea ce constituie titlul de laudă al corului „I. Vidu” este sprijinul pe care-l dă celorlalte formațiuni corale din împrejurimi. Experiența lui în această direcție este bogată, de asemenea cu tradiție. Din experiența corului lugojan ar avea de învățat, multe din corurile populare din țara noastră. Iată numai cîteva din cele mai importante metode de lucru ale corului. Repertoriul său este asemănător celui al multor coruri din comunele raionului. Cu prilejul deplasărilor periodice, corul din Lugoj funcționează cu cele din comuna respectivă — lucru ce dă acestora posibilitatea să-și ridice calitatea interpretării, să învețe din experiența lugojenilor. În acest mod, dirijorii locali își însușesc noi metode în stilul de lucru, capătă încredere în propriile lor forțe. Aceasta a dat posibilitatea creării în raion a unor coruri cu experiență; pot fi citate, în acest sens, corurile din: Buzias, Satu-Mare, Chișidău, Crunt, Babșa etc. Legătura formațiilor lugojane cu aceste coruri nu se face sporadic și întâmplător, ci permanent și organizat. O altă inițiativă care face onoare corului din Lugoj este aceea privind instruirea dirijorilor dintr-o serie de centre comunale, cum sint: Racovița, Chișidău, Buzias etc.

Lugojenii au trecut de oamenii la organizarea corurilor de masă. În ce constă aceasta? Iată, pe scurt: într-o comună se deplasează corul „I. Vidu”. Împreună cu corurile mai multor comune; aici, contopite, ele execută cîntec-cel învătate, dirijorii noi formații dirigite fiind rînd pe rînd, fiecare dîndu-se cu conșinș corurile fiecărei comune. De notat că acești dirijori întreprind, în prealabil, un „turneu” pe la celelalte coruri care se găsesc de data aceasta în componența corului de masă. În zilele următoare, de pildă urmează să se deplaseze în comuna Chișidău — corurile din: Lugoj, Budini, Ictar, Babșa, Belini, Ohaba-Forgaci, Racovița, Silha și Coștei, în vederea pregătirii unui concert festiv, jubiliar, cu prilejul împlinirii a 100 de ani de existență a corului din Chișidău — cel mai vechi cor de țărani iobăgi din țara noastră și printre cele mai vechi coruri țărănești din sud-estul Europei.

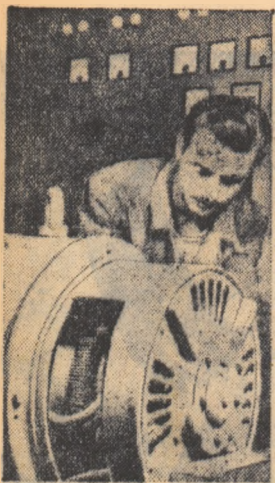
Trebuie remarcat de asemenea aportul deosebit, valoros, pe care-l

I. MIHUT

(Continuare în pag. 2-a)

Pilmbare pe Vistula

A fost construit prototipul generatorului de lucru încercat acumulatori de 10 K.W. după modelul sovietic al seriei P.N. 100. Tot, Mihail Dorobantu execută ultimele lucrări pentru punerea în funcțiune a noului generator.

Note bibliografice

CAMIL BACIU: Imprună cu neoaia Iani

Editura Tineretului 1957

Acum citiva timp apărea volumul „Nu departe de castelele prietene”, oferindu-ne revelația unui nou talent autentic printre tinerii noștri prozaici. Ce se contura pe linia reportajului literar, Adam, Camil Baciu ne dezvăluie noi trăsături ale personalității sale prin apariția recentului său volum pentru copii „Imprună cu neoaia Iani”.

Autorul oferă cititorilor o carte de aventuri pasionantă și instructivă, reușind să se transpună cu succes în mentalitatea tinerului său erou. Aventurele lui Andrei nu sunt populare de zmei, de pirajii, sau de alte personaje fantastice. Toate întâmplările se petrec într-un colț al patriei noastre de azi. În mijlocul activității febrile a oamenilor simpli dintr-un sat, înmormântarea unei mări marinar încercat care a văzut și suferit multe în lungile-i peregrinări, Andrei — parasiind prietenii de joacă — își petrece vara la un S.M.T. unde tatăl său e trimis ca mecanic. Băiatul și se descoperă aici o lume nouă. Aspectul satului frământat de lupta dintre mentalitățile vechi și strania oamenilor înaintați de a duce viața înainte, prilejulește copilului un contact viu cu realitatea unor fapte care dezvoltă imaginația, îl formează caracterul. Andrei are în persoana tatălui său, a unchiului, a mătușii, a tractorist Tarascan exemplele unor adevărați luptători, care își se dezvoltă în cloacul muncii încordate pentru ridicarea unei mișcări centrale electrice. Copilul din sat, imprună cu Andrei, se alătură muncii celor mari. Imaginația aprinsă de povestirile lui ne-nene Iani desprinde țări departe. Îi ajută pe copii să-și transfigureze în mod atrăgător întreaga lor activitate.

Înfruntând imprună cu cel mari toate greutățile muncii și piedicile puse de dușmanii, copilul simțea bucuria victoriei la aprinderea primului bec electric la moară. Echipa, pe care cititorii le descrie imprună cu eroul cărții dezvoltă imaginația și inventivitatea. Andrei, Ohiță și Irina — eroul lui C. Baciu merg cu cinste pe urmele lui Timur și ale băieților lui.

In ajutorul activiștilor utemiști

Activul nesalarat

Modificările care s-au făcut în ultimul timp în formele organizatorice de muncă ale U.T.M. în special la raioane, au creat unele nedumeriri, unele bătășiri inerente de altfel oricărui început.

Deși înțelegem secțiilor la comitetele raionale și organizarea muncii pe comisi de specialitate, este și lipsa de experiență în munca cu aceste comisi, reclamă un schimb mai larg de păreri, o răspundere mai operativă o tot ceea ce s-a făcut bun în această privință.

Pornind de la aceste considerații, redacția noastră a pus câteva întrebări tovarășului MARINESCU TOMA, prim secretar al Comitetului raional U.T.M. Stalin București și tovarășului G.H. CHIRIAC, prim secretar al comitetului raional U.T.M. „23 August” București în legătură cu experiența proprie în organizarea muncii acestor comisi.

Intrebare: Care sînt fazele pe care le-ați constat în organizarea muncii pe comisi?

Răspuns: În primul rînd prin organizarea comisiilor se realizează o unitate mai strînsă între cerințele ce se pun acum în fața organizației U.T.M. și formele organizatorice prin care acestea sînt realizate. Putem în sfîrșit realiza o cuprindere mai multilaterală a problemelor esențiale din activitatea tineretului și, lucru foarte important, vom putea desfășura o muncă de mai mare aștinț.

Intrebare: Ați putut să vă exemplificați ideea printre o succintă analiză a modului în care sînt îndeplinite astăzi, să zicem, atribuțiile fostei secții de propagandă?

Răspuns: Se poate. Secția amintită trebuia să se ocupe de sport, cultură și propagandă. De obicei întreaga ei activitate era concentrată în jurul anului de învățămînt politic. Celelalte se făceau și ele dar... printre picături. Există și atunci un grup de activiști nesalariați în secție. Dar și aceștia se ocupau în special cu anul de învățămînt politic.

Ce se întâmplă acum? În afară de secretarul cu problemele de propagandă, există un tovarăș salariat care se ocupă în mod special de anul de învățămînt politic. El este sprîmîntul inepuizabil de un grup de referenți ca și de instructorii comitetului raional. Avem însă în afară de acesta un număr de comisi organizate după necesități. La noi sînt organizate pînă în momentul de față comisiile: sport, propagandă, agitație, probleme culturale, comisi care se ocupă cu munca în rîndul tinerilor intelectuali. Fiecare din aceste comisi este formată dintr-un număr de tovarășii cu o pregătire corespunzătoare muncii respective.

Intrebare: Cum și pe ce bază își desfășoară activitatea aceste comisi?

Răspuns: În general pe baza unui program care să răspundă necesităților esențiale din domeniul respectiv.

Comisia care se ocupă cu munca în rîndul tinerilor intelectuali este formată din 30 tovarășii. Unii sînt cercetători științifici, alții geologi, alții tovarășii din cadrul instituțiilor de proiectare, ministere etc. Cei mai tineri, în urma primei consultări au avut, a ajuns la concluzia că pentru început trebuie să se ocupe cu studierea și găsirea formelor celor mai interesante și eficiente de muncă politică în rîndul tinerilor intelectuali. Această acțiune va fi pornită printr-o constatare cu cadrele U.T.M. din ministere și instituțiile centrale. O astfel de constatare specială o vom face la Academia R.P.R. Concluziile aceste constatari ne-am gândit să fie trase de tovarășii cu multă autoritate, cu competență politică și profesională, tovarășii miniștri, academicienii, profesorii etc.

Intrebare: Acești sistem este folosit și de celelalte comisi?

Răspuns: În linii mari da. De altfel, cu toate că n-a cerut, noi nu am înlocuit încă un regulamentul de funcționare riguros al acestor comisi. Ne-am gândit că întocmirea lui va fi mult mai apropiată de realitate, mult mai corespunzătoare, dacă se va face după o anumită perioadă de practică. Atunci cred că ar putea vorbi mai mult și despre activitatea însăși a comisiilor.

Intrebare: Ce rol are Gh. Chiriac?

Răspuns: După ce biroul raional — ne-a declarat tovarășul Chiriac — a fost înlocuit amănunțit la Comitetul raional U.T.M.-București, am trecut la alcătuirea și instruirea comisiilor de pe lîngă secția „Tineret muncitoresc” din care face parte 15 tovarășii, majoritatea fruntași în producție, ingineri și tehnicieni din uzinele cele mai mari ale raionului nostru, „23 August”, „Republica”, „Vasile Roașă” etc.

Comisia „Tineret muncitoresc” este împărțită în rîndul său — cum am denumit noi — în sub-comisiile industriei metalurgice

La înălțimea tradițiilor de 100 de ani

(Urmare din pag. 1-a)

„În corul din Lugoși în viorificațiile folclorului muzical local. În legătură cu aceasta, prof. D. Stan, dirijorul corului, a intrerprins o acțiune interesantă: cu prilejul concursurilor și cu alte prilejuri, el a cules și notat peste 200 de melodii populare care-și așteaptă prelucrarea artistică pentru instrumente sau cor. Printre acestea se află „Bună dimineața nani”, „Iși mîndro să săi pierleau”, etc. Profesorul D. Stan a început munca de purificare a textelor, de înlăturare a „soroanelor” melodice, de eliminarea a ornamentațiilor și adăsurilor nevalabile, neartistice. Unde se iese mai multe variante, la o melodie

al stabilizei o medie a acestora, apoi armonizată cit mai simplu, fără artificii. După aceasta urmează ultima operație: prelucrarea corului. Totodată la poziție și față de text, întăririi lui barburile, neologismelor etc., care-i alterează forma populară. Parolele cu aceasta, di-rigorul în poziție creatoare fu- de textul popular, actualizîndu-l și localizîndu-l.

Nu putem încheia aceste rînduri fără a recomanda o colaborare mai strînsă între tineret reprezentat prin organizația locală a U.T.M. și Casa de cultură și corul „Ion Vidu” din Lugoși — colaborarea care în ultimul timp s-a des-tinată.

portal în Siberia sau ca emigranți în străinătate. Timpul său de lucru era tot altul de bine calculat oriunde se afla. Despre a-tenția viața din jur și pentru a-luina din ea tot ce era prețios, tot ce era necesar în calea pe care și-a ales-o pentru a duce la bun sfîrșit misiunea vieții sale.”

Lenin a ajuns pe culmile gîndirii științifice și pentru faptul că nu s-a considerat niciodată atotștiutor. A studiat necontenit și și-a completat cunoștințele permanente. Nu s-a culcat niciodată pe lauri victoriei deși activitatea sa a fost înconunată de un deplin succes. Fapte care să dovedească această trăsătură caracteristică esențială a lui Lenin sînt multe, chiar din tinerețe. Se știe de pildă că el a venit la Petersburg în 1893, în vîrstă de 23 de ani, ca un marxist convins, cu o cultură temeinică și multilaterală. Și totuși, primul lucru pe care l-a făcut a fost să se deducă la biblioteca publică și să-l citească din nou pe Marx, să studieze temeinic experiența mișcării internaționale revoluționare și realitatea concretă rusească.

Lenin considera că nu se poate numi cult decât acela care cunoaște și folosește în studiu cîteva limbi străine. El știa bine germana, franceza și engleza, pe care le studia necontenit și din care făcea unghiuri traduceri. De asemenea, citea în limbile polonă și italiană. Krupskaja relatează că „Uneori putea să stea ore de-a rîndul și să citească cîte un dicționar pentru a se recrea.”

Lenin a studiat cu aceeași perseverență și dragoste atît în limbă franceză cît și în închisoare, de

Raionul U.T.M. Roșiori de Vede frunțas pe regiune

Cifrele, realizările cuprinse în raportul recentei plinere a comitetului regional al U.T.M. București, prezentat de către tovarășul Costea Petre, secretar al comitetului regional U.T.M., grăiesc viu despre entuziasmul cu care tineretul regiunii a participat la toate acțiunile întreprinse în cinstea Festivalului Mondial de la Moscova. În 562 de „Colțuri ale Festivalului” s-au organizat sute de întâlniri, sau expuneri conferințe, s-au desfășurat acțiuni culturale. S-au organizat 5 expoziții în regiune.

La spartacheada de vară au participat peste 250.000 tineri. Antrenajii în lupta pentru obținerea unor economii în valoare de 1.000.000 lei pînă la 1 august — tinerii regiunii București au obținut pînă acum economii în valoare de 2.183.186 lei. Tinerii din agricultura au semănat cu porumb 249 de hectare ale festivalului, cu un total de 1.085 ha. și au plantat 1.179.350 pomi și puieți.

E lung șirul cifrelor. Ele dovedesc asiduitatea cu care tinerii au muncit în împlinirea festivalului.

În întrecerea dintre raioane a ieșit învingător raionul Roșiori de Vede. Comitetul raional U.T.M. a primit astfel steagul de frunțas pe regiune. Pe locul al doilea s-a clasat raionul Lehliu iar pe al treilea Slobozia.

N. BARBU

Comisia care se ocupă cu munca în rîndul tinerilor intelectuali este formată din 30 tovarășii. Unii sînt cercetători științifici, alții geologi, alții tovarășii din cadrul instituțiilor de proiectare, ministere etc. Cei mai tineri, în urma primei consultări au avut, a ajuns la concluzia că pentru început trebuie să se ocupe cu studierea și găsirea formelor celor mai interesante și eficiente de muncă politică în rîndul tinerilor intelectuali. Această acțiune va fi pornită printr-o constatare cu cadrele U.T.M. din ministere și instituțiile centrale. O astfel de constatare specială o vom face la Academia R.P.R. Concluziile aceste constatari ne-am gândit să fie trase de tovarășii cu multă autoritate, cu competență politică și profesională, tovarășii miniștri, academicienii, profesorii etc.

Intrebare: Acești sistem este folosit și de celelalte comisi?

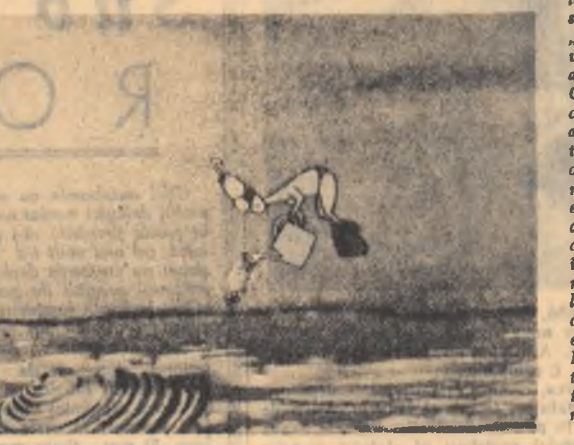
Răspuns: În linii mari da. De altfel, cu toate că n-a cerut, noi nu am înlocuit încă un regulamentul de funcționare riguros al acestor comisi. Ne-am gândit că întocmirea lui va fi mult mai apropiată de realitate, mult mai corespunzătoare, dacă se va face după o anumită perioadă de practică. Atunci cred că ar putea vorbi mai mult și despre activitatea însăși a comisiilor.

O bijuterie cinematografică: „SCURTĂ ISTORIE”

O idee de mare frumusețe poetică (asa cum numai puterea sa lentului și îndrăzneala visului pot naște), transpusă pe ecran cu un simț de simplitate și conciziei — lădă ce a realizat Ion Popescu Gopo în cele nici năcar zece minute de incipitură sau de seninătate. Prezentat de cur de la Cannes anulăză filmul cu prestigiu unei aprecieri întru totul meritate, care-l face mai evidentă calitățile de necontestat. Este însă cert că „Scurtă istorie” ar fi dobîndit adeziunea și admirația iubitorilor filmului de la noi, chiar și fără această consacrare preliminară pe plan internațional. Căci bunul gust, fantezia, arta autentică nu au nevoie de certificate pentru a se impune.

Pe ecran, Gopo ne oferă o viziune originală, de a sacore și un farmec irezistibil, asupra „facerii” lumii și apariției omului pe pămînt, asupra evoluției omeniilor și cuceririi de către om a pămîntului, apelor, zonelor submerine și desigur în continuare a „spațiilor cosmice. Mai ales, ni se sugerează din perspective ce se deschid înaintea inteligenței umane sînt fără de sfîrșit, mîntuile concentrate în „scurtă istorie” fiind doar preambulul „marii istorii” care a înce-

tate, un calm și o prospețime bine-făcătoare. Pretutîndeni pe unde trece, el sădește cîte o floare albă, plîpîndă, feritînd melancoliile pămîntului și submarinului, ca și planetele întregului nostru sistem solar. Omul cu floarea e o ficțiune pe care cu siguranță că rigurile științifice și istorice nu o pot accepta. Dar ce ar fi putut simboliza mai expresiv puritatea și totodată vigoarea vieții triumfătoare decît această metaforă, devenită leit-motiv al filmului „Scurtă istorie”? Să împodobească vastitatea universului cu flori gingașe și delicate, cu grădini

O scenă din film

CRONICA filmului

inoerzite, pulsînd de bucuria electivă — este o chemare fantezistică, irealizabilă ca atare (deși pe ecran utopia se infaptuiește sub ochii noștri) dar ademenitoare, conținînd un simbur profund romantic și pacific.

În film nu se pronunță nici un singur cuvînt. Nici nu era nevoie. Dar cel dintîi om, ridicat în două picături și prînd lunea cu alți ochi decît mînuța ce era cu o clipă înainte, își încearcă cu încertitudine și surprinderea glasul, bucurîndu-se copilărește de vibrația proprii sale voci și a ecoului. Aceasta nu sînt însă cuvînte, ci numai primele sunete articulate. Pe ecran nu apare nici un fel de explicație care să „traducă” sensul imaginilor. Nici aceasta nu era necesar. Este firesc să-ți mulțumim autorului că a avut încredere în inteligența și puterea de pătrundere a celor cărora li se adresează, lăsînd să vorbească desenele animate prin ele însele, sfîrșind cu orice preț să „dădăvească” sicitor pe spectatori. Aceasta îl onorează.

Verca, talentul și inteligența artistică a lui Ion Popescu Gopo evidente în „Surubul lui Marinică” își arată noi fațete în „Scurtă istorie”.

Nu se pot încheia aceste rînduri fără a aminti umorul suculent al filmului, soluțiile ingenioase, spirituale, care abundă în „Scurtă istorie” incit treci de la una la alta aproape fără să apuci a gusta deplin hazul fiecăreia. Ceea ce te face să vizionezi filmul cu aceeași plăcere și a doua sau a treia oară, că să observi subtilități și detalii scăpate anterior. Abia de pildă fantezia desenului și armonia mișcărilor se împletesc cu efecte comice, suculente în episoadele concertului de dans submarin, cînd toate surburile de apă intră într-o grațioasă sarabandă pe ritmul de jazz al melodiei executată la fierăstrîu (bineînțeles e vorba de... peștele bineînțeles) de către eroul filmului — omul cu floarea. Pentru a nu răpi spectatoriilor satisfacția „descoperirii” filmului în tot ce are amuzant și fermecător, nu om continua cu exemplele.

Fapt este că această mică bijuterie cinematografică din cur de 18 karate, poate fi socotită nu „complexă” ci capul de afiș al programului prezentat de studioul „București” pe ecranul Capitalei.

MIHAIL LUPU

Festivalurile regionale

ORAȘE TRANSFIGURATE de pasiunea tinereții

Cu cîteva zile înainte, în piețe și pe străzi au apărut echipele de tineri. Unii întindeau șirme și de ele leagau stegulele multicolore, alții înjehobau la înșelă estrelor ori împodobeau vitrinele și fațadele caselor. Nimoni nu sta de gîb.

S-au lucrat ziua și noaptea — fără întrerupere. Sîmbătă dimineața laul, împodolit, arăta ca o floare minunată. Sărbătoarea tinereții, a început după-amiază, pe o vreme senină, cu soarele și cu un zefir molcom. Estradale, sălile de spectacol, terenurile de sport au fost pur și simplu aslate. Trei zeci de mii de tineri — nu-i glumă!

Tar și trebuia cam de sece ori cîte două zile, ca să poți participa pretutîndeni. Cum însă zilele festivalului n-au fost decît două, to-ai mulțumii ici să aplaudim solistii vocali din Pașani și Huși, dincolo să înmînezi buchete de flori dansatorilor dumbrăveșeni și celor de la cooperativa din Murgeni sau tarafului I.R.T.A.-Iași. To-ai mulțumit, de asemenea, să savurezi,

da, acesta e cuvîntul potrivit, să savurezi bogatele programe ale brigăzilor artistice de agitație din Bîrlad și Vaslui, te-ai mulțumit, în fine, să împărțosești emoția victoriei sportivilor din Iași, Bîrlad, Tg. Frumos și să săruți o față la Periniță. Pe urmă, te-ai lăsat dansului și petrecerii, în seara de basm a carnavalului.

Dar tinerii ieșan știe nu numai să cînte, să danseze și să petrecă. El știe cu aceeași pricepere, pe o vreme senină, cu soarele și cu un zefir molcom. Estradale, sălile de spectacol, terenurile de sport au fost pur și simplu aslate. Trei zeci de mii de tineri — nu-i glumă!

Tar și trebuia cam de sece ori cîte două zile, ca să poți participa pretutîndeni. Cum însă zilele festivalului n-au fost decît două, to-ai mulțumii ici să aplaudim solistii vocali din Pașani și Huși, dincolo să înmînezi buchete de flori dansatorilor dumbrăveșeni și celor de la cooperativa din Murgeni sau tarafului I.R.T.A.-Iași. To-ai mulțumit, de asemenea, să savurezi,

La Iași

și-au realizat planul în ultimele două luni în proporție de 107,8 la sută. Tinerii de la Fabrica de rulmenți din Bîrlad, ceferiștii din Pașani și Iași, nu cedeză nici-cum altora locul frunțasilor. Tinerii mecanicilor de la S.M.T. Huși constituie o pildă pentru toți ceilalți mecanicari în țară. Sărbătoarea primului festival regional a unit prin măreție și prin forța sa mobilizatoare. La sfîrșit, treizeci de mii de tineri intanau, laolaltă, imnul F.M.T.D. Erau într-un singur gînd și spre un singur fel — pace și prietenie. Niciodată acest străvechi oraș nu a simțit în casa lui atîta tinerețe, atîta forță elocventă. Oceanului acesta imens nu i se pot găzdui nădejzile, nu-i pot fi întinse vitrinele. Imaginea aceasta frumoesă, mare a luat-o fiecare dintre ei la întoarcere și o vor păstra ca pe un mozaic; mesajul pe care, alături de celelalte, aproximativ o mie de daruri — marame țesute din boranj — costume naționale, sculpturi și picturi ale artiștilor populari — îl vor trimite ei, Festivalului de la Moscova.

C. SLAVIC M. MUNTEANU

La Cluj

Zeci de coruri, însumînd peste 500 de tineri artiști, dansatori, recitatori, brigăzi de agitație... Seara coboară alene îmbrățișînd orașul. În piața Mihail Viteazul începe carnavalul. Delicează „măștile”. Apoi spre înaltul plin de stele se revărsă sute de artificii colorate.

Solista Dumitrușca Ileana, corul utemiștilor din comuna Bucium, raionul Zalău, dansatorii de la Ianoș Herbak, brigada de agitație a fabricii „Electrocama” din Turda, „Culoarea din nou a veselie benemeritate.

Veslie, veslie.

La Cluj

Știți mulțumim și pe această cale pentru sesizarea făcută și acceptată și pe viitor vești de la dumneaei.

Victor Tănase — G.A.S. Cluj.

Într-adevăr, un activist trebuie să știe să vorbească frumos și să înflăcăreze pe tineri și prin cuvintele sale. Nu toți oamenii sînt la talent oratoric. Asta nu-i nici o nenorocire. Poți fi un bun secretar al organizației de bază a U.T.M. fără să fii un vorbitor iscusit. Apropierea sulfetăceasă față de tovarășii tăi, dorința de a rezolva cu ajutorul lor complexitatea de probleme pe care le ridică viața, pasivitatea și priceperea de a face activitatea organizației cit mai interesantă, mai atrăgătoare, sînt calități morale pe care dacă le pozezi puțin deveni un conducător activ, iubit și stimat de tineri.

A te emoționa atunci cînd te prezinți în fața utemiștilor, este un sentiment firesc. Nu trebuie să te lași însă pradă emoțiilor! Caută să fii calm. Recapitulează în memorie ceea ce intenționezi să vorbești, iar, dacă ai cu adevărat încredere, al să se poți face cu siguranță înțeles. Pentru a căpăta usurință în expunere citește cîte mai mult și... exersează totuși cît mai mult!

Să fie înlăturați acei care nu știu să crească muncitorii de mîine

(Urmare din pag. 1-a)

acast an. Din experiența marelui pedagog, pseudoductorul școlii nu a născut momentul în care Macareno l-a pămînt pe un îndărătnic.

— De azi încolo, să nu ziceți cu nu v-am spus — a tras concluzia Danciu — o să vă bat eu. Elevii nedecolarîndu-se de acord cu concluzia, respectivul a chemat clișa din el în camera sa, pe Ion Ivan din anul II E și alții, scoțîndu-i de acolo bătuți măr. De atunci Danciu și-a lăsat din bătaie a doua profesie.

De obicei nevestel lui îi plac astfel de spectacole. Iar el, pentru a fi pe placul ei, în fiecare seară chema cîte un elev și-l bate. Unul dintre elevii bătuți este și Constantin Ica.

Nu l-a fost deajuns, a mai înțeles o metodă proprie în școală. Cel ce se fac vinovați de diferite acte de indisciplină sau alte, mult mai ușoare, nu sînt bătuți, ci amenințați. El plătește amendă în bani după dorința educatorului și directorului școlii. 20 de elevi printre care Petre Calopăneanu din anul II F, Ion Neagole din anul I, Marin Ivanovici, Marin Dulămea, Marin Pănescu, locotitor al secretarului U.T.M. și alții, au fost jefuiți de sume între 84 și 150 de lei.

Cum să calificăm pe acești „îndărătnici” ai ucenicilor? Cum să calificăm munca de acli activiștilor comitetului raional U.T.M. care nu asigură respectarea drepturilor legale ale tineretului?

În sute și mii de școli se asigură elevilor condiții din ce în ce mai bune. Asemenia ex. p. la cea de la Craiova nu sînt admisi-bile.

Cerem o anchetă a organelor Departamentului C.F.R., sancționarea directorului și chemarea educatorului bătușii în fața justiției.

La Cluj

Știți mulțumim și pe această cale pentru sesizarea făcută și acceptată și pe viitor vești de la dumneaei.

Victor Tănase — G.A.S. Cluj.

Într-adevăr, un activist trebuie să știe să vorbească frumos și să înflăcăreze pe tineri și prin cuvintele sale. Nu toți oamenii sînt la talent oratoric. Asta nu-i nici o nenorocire. Poți fi un bun secretar al organizației de bază a U.T.M. fără să fii un vorbitor iscusit. Apropierea sulfetăceasă față de tovarășii tăi, dorința de a rezolva cu ajutorul lor complexitatea de probleme pe care le ridică viața, pasivitatea și priceperea de a face activitatea organizației cit mai interesantă, mai atrăgătoare, sînt calități morale pe care dacă le pozezi puțin deveni un conducător activ, iubit și stimat de tineri.

A te emoționa atunci cînd te prezinți în fața utemiștilor, este un sentiment firesc. Nu trebuie să te lași însă pradă emoțiilor! Caută să fii calm. Recapitulează în memorie ceea ce intenționezi să vorbești, iar, dacă ai cu adevărat încredere, al să se poți face cu siguranță înțeles. Pentru a căpăta usurință în expunere citește cîte mai mult și... exersează totuși cît mai mult!

PATRIA NOASTRĂ văzută de pictori cehoslovaci

Donă din pavilionale de expoziție din Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin” găsim un grup de artiști plastici cehoslovaci care, în cadrul schimburilor culturale, ne-au vizitat anul trecut țara.

Inițiat sau simplu vizitator, încerci în fața numeroșilor expozante aceiași simțămînturi emoționale artistice, de concepție și intensitate artistică diferită, reușesc să prîndă în lucrări pline de prospețime, în majoritate sumare schița de desen și ulei, frumusețea patriei noastre.

Atrăși de vraja Mării Negre artiștii cehi îi dedică cea mai mare parte a lucrărilor lor (B. Dvorak, laureat al Premiului de Stat; „Vasile Roașă” — M. Gagner; „Plaja”, O. Chaitik; „Pescari” etc.). În lumbus sau lineale, desenă pînă la urmă, artiștii cehi ne prezintă chipuri de pescari și muncă lor, moșchii, iahuri soare, căsuțe lipite de mal și mai ales marea din zori și pînă-n amurg. Chiar dacă nu reușesc complet să stăpînească lungata gamă de culuri și lumina a peisajului nostru marin, din fiecare lucrare sa degeajă impresii puternice, sincere. Prin îndrăzneala viziunii și felul cum e pusă culoarea reține privirea în mod deosebit lucrarea pic-

toriei Marie Stastná — „Tărîmul Mării Negre”.

Grija pentru cultura și odihna oamenilor muncii din țara noastră nu scapă atenției plasticilor cehi (ex. A. Djureka: „Cămin de cultură din Constanța”). Munca pescarilor și a muncitorilor din porțuri, viața agitată a așezărilor de pe litoral, cu aspectul lor oriental, farmecul deltei ca și peisajul muntos sînt teme care apar în lucrările tuturor celor 12 artiști.

Tărînul român, cu portul său atît de pitoresc, este de asemenea prezent în expoziție.

Expoziția este nu numai o manifestare artistică ci și o întărire a prieteniei și a simțămîntului de înțelegere și înțelegere între tinerii din țara noastră artiștii cehi au fost impresionati și-au îndrăgostit de minunatul peisaj românesc, de portul și ocupațiile oamenilor de la noi.

FL. DANCIU

Despre marea pasiune, artă și voință de a învăța

(Urmare din pag. 1-a)

tręgi lucrări, cercetînd diferite cărți pe care le pregătise mai înainte. Lenin nu se mulțumea doar să citească o lucrare ci își făcea conspecte, lua note și extrăgea pasaje din cărți.

O astfel de muncă pleca de la considerentul — pe care nu odăta l-a exprimat Lenin — că „Din lectură în general nu se alege o mare lucrare”, că fiecare opera trebuie studiată sistematic pentru a putea trage din ea toate foloasele. Lenin avea orare de super-ficialitate, de muncă făcută la întâmplare. De aceea simpla lectură a unei cărți nu-l mulțumea.

Studiul sistematic cerea însă timp și perseverență. Pentru aceasta Lenin a învățat să-și organizeze munca de așa manieră încît să fie exclusiv pierderea de vreme, ca efortul principal să fie depus atunci cînd de pe urma lui poți cîștiga cît mai mult. De pildă dimineața cită el o dîndă Lenin studia lucrările mai grele. Nu amîna nimic din planul de studiu pe care și-l făcea și nu admitea ca orele destinate studiului să fie înlocuite cu alte activități. În planul său zilnic se aflau așturi de opere care cereau un efort serios intelectual și altele mai ușoare, literatură beletristică, studii limbilor străine care îl reconfortau. Uneori părăsea cărțile pentru cîteva minute și se plimba — reflectînd învătă la cele citite. Dar Lenin învăța și în clipele de răgaz. Ană I. Ulianova — sora lui — își amintea că „nimeni nu știa să muncă atît de bine ca el, dar în același timp nimeni nu știa să-și folosească atît de bine clipele de

scrie: „Cea mai mare parte a timpului cînd Vladimir Ilici a stat în închisoare, mama și cu mine am rămas la Petersburg și eu trebuia să-i car mormane întregi de cărți, care ocupau, la un moment dat un colț al celei sale”. Și se știe cît de numeroase au fost lucrările scrise de el în închisoare și pe vremea aceea el trînea într-o singură celulă deplînd. Zina lui de lucru, scoțită pînă la cel din urmă minut era admirabil împărțită în mari perioade de muncă întrerupte de pauze just distribuite și reduce la minimum necesar pentru odihnă. Dimineața Vladimir Ilici simțea de obicei un neobișnuit aflix de forță și energie și-i plăcea tare mult să se ia la trîntă, să se demortosească, din care motiv trebuia ca și eu, de multe ori, să mă lău cu el la bătaie. Apoi, după o scurtă plimbare începeau orele noastre de studiu. Amintesc ore erau rezervate scrierilor. Altele, pregătirea de materiale de bază, de date statistice și altele, studiul filozofic, lecturi lucrărilor de economie, pentru timpul de odihnă erau rezervate cărți literare”. De asemenea, Lenin se pot spune multe lucruri. De exemplu aștăzi nu poți citi fără emoție amintirile scrise de M. I. Ulianova cu privire la felul cum se documenta Lenin chiar atunci cînd i se rădea temporar libertatea de către poliția țaristă...energia vesnic elocventă a lui Vladimir Ilici se face simțită și în închisoare. El știa să-și organizeze în așa mod munca și pasiunea în studiu, un îndemn pentru milioanele de oameni ai muncii de pretutîndeni, pentru toți tinerii care luptă pentru victoria socialismului.

O apucasem prost...

Poate că dacă „Scinteia tineretului” n-ar fi început în coloanele sale o discuție largă cu privire la problemele de educație nu m-aș fi gândit niciodată să aștern pe hîrțile proprii mea poveste, să fac cunoscut tuturor, părinții adolescenților mele. Acum am însă împreună cu toate acestea ar putea fi instructiv folositoare altor tineri care n-au izbutit să lase încă la înnă, n-au găsit soluția pentru problemele legate de comportarea lor.

Am să încep din momentul cînd am terminat școala profesională: știu că e un moment de răscruce în viața multor tineri și că primul paș în viața independentă sînt supuși sovietilor și greșelilor. Eu am fost angajat, în martie 1954, ca rabin la Petrosani. Era primul colectiv în care lucram, de care trebuia să mă leg. Eram străin de locurile acelea, nu cunoșteam pe nimeni; s-a apropiat de mine secretarul organizației de bază U.T.M. și mi-a propus să devin membru. Aceasta ar fi putut deveni o leagăn pentru mine, mi-ar fi apropiat viața uzinei; dar n-am fost chemat la nicio sedință și nimic nu s-a înfăptuit. Peste gase luni am plecat de acolo și am venit în București, unde m-am angajat la uzinele „Tudor Vladimirescu”. Mă învâșeam însă să luau lucrurile ușor; mă împrietinsem cu un băiat și visam să devenim amîndoi marinari; hotărâsem toată ziua și cîștigam pușină. Intr-o zi am plecat amîndoi la Pitești; auzisem că acolo se pot cîștiga cît ai bate din palme 1000 de lei pe lună. Bineînțeles, așa plăseam toți cei care cred că tot ce zbură se mîncîncă; acolo mi s-a propus să ne angajăm ca paznici sau ca portari. N-am vrut — doar nu așa visasem noi! — și după cîteva zile de alergătură, în care timp s-au terminat și pușinile bani cu care venisem de la București ne-am întors la uzină. Poate că era fîrse să nu ne mai premeacă; lipsisem o săptămînă întreagă de la lucru. Dar secretarul organizației U.T.M. și șeful de secție s-au stăruit și ne-au reprimat.

Se vede că lecția nu-mi era suficientă: m-am împrietinit cu alt băiat, Constantin Trașonet și am început să hoinăresc. Veneam la lucru, pontam fișa și plecam; în fiecare zi ne alcătuiam alt program: cinematograful, ștrandul, plîmbării. Bineînțeles că, așa „vrednici” cum eram, nu scoteam nici banii pe care le cheltuisem pe biletele de cinematograful. La sfîrșitul lunii mă duceam la soră-mea și mă căinam că mi s-a stricat mașina și mi s-au imputat banii. El i se făcea mișaj și-mi dădea mereu bani de buzunar — că de, așa-s surorile mai mari!.

Intr-o zi însă, procedînd ca de obicei, ne-am făcut rău de rușine: maestrul ieșise din atelier și se duse la o sedință. Noi aveam bilete la cinematograful și, profitînd de ocazie, ne-am spălat, ne-am îmbrăcat, ne-am aprins cîte o țigară și am pornit-o spre leșie. La ușă ne-am întîlnit cu maestrul care a încercat să ne oprească; obraznici și încăpățînați cum eram l-am răspuns că nu ne interesează planul lui. A doua zi însă, maestrul ne-a luat de mîni și ne-a dus în fața șefului de secție și a secretarului organizației U.T.M.

Drept să spun, ne cam speriasem pușin, dar spre mirarea noastră nimeni nu ne-a amenințat și nu ne-a vorbit urit. Ni s-a spus serios să ne ducem fiecare la mașina noastră și să fie ultimă dată cînd se mai aud asemenea lucruri despre noi. Eram mulțumii că scăpasem așa dar ne era mai ales tare rușine — ca unor copii pe care-i vezi furînd cîreșe din pom și te multumesci să clatin din cap, cu îndoielă și cu mustare.

Nu mi-e ușor să explic tot ce s-a petrecut atunci în mine — pentru asta mă-ar trebui talent și nu cred să am. Dar m-a impresionat încrederea lor că în mine există ceva bun, că am să fiu capabil să înțeleg ce se așteaptă de la mine. O discuție purtată de la egal la egal, în care nimeni nu mă brufuța, îmi impunea să respect pe cei care mă respectau, îmi trezea sentimentul amorțit al demnității omenești, al răspunderii.

De atunci a pornit schimbarea în noi doi. La început n-am fost conștienți de toate urmările ei și nici nu eram destul de maturi ca să acceptăm să ne schimbăm total. Ne-am hotărît doar să nu mai furnizăm subiect de discuție pentru toate ședințele. Cel mai greu lucru fusese totuși realizat și de aci înainte toate s-au împlinit în scopul de a ne scoate din impas. Șeful de secție și secretarul U.T.M. erau mereu, așa, ca din întâmplare, pe lângă noi — cu cîte o vorbă, cu cîte un sfat. În prima lună am cîștigat cîte 500 de lei față de 200—250 cît chîștigasem înainte. Ne-am cum-părât cîteva lucruri noi și am început să ne simțim în rînd cu lumea. Un an întreg am muncit cu seriozitate și am cîștigat bine. Anul acesta a venit un tovarăș din armată și s-a organizat o brigadă; poate n-o să mă credeți, dar de atunci n-am mai scos niciodată un salariu mai mic de 1000—1500 lei. Gazetele de perete nu ne mai critică, ci dimpotrivă; numele ne sînt afișate la graficele de întreceri, avînd în dreptul lor in-

semnate depășiri de plan lunare.

Faptul că oamenii din uzină ne priveau altfel, că șeful de secție, maestrul, secretarul U.T.M. se declarau mulțumii de noi ne-a făcut să ne respectăm mai mult pe noi înșine; cum ne-am mai putea noi umili să chium de la muncă, să hoinăresc fără rost, să ne purtăm ca derbedei?

Nu vreau să credeți că-mi închipui acum că așa fi un om care știe totul, care a fost în stare să depășească toate greutățile adolescenței, toate greșelile ei: n-am decît 19 ani și n-am leșit singur din impas. Am de ce să fiu recunoscător organizației U.T.M. din uzina noastră care, deși nu eram un om valoros, nu m-a dat înlăturat, ci m-a ajutat să urc treaptă cu treaptă pînă la nivelul la care să merit să devin membru. Eu am povestit toate acestea ca din „măruntelile” mele părinții să vadă că care mai sint încă la răscruce pe ce drum s-o apuce și ca alte organizații de bază U.T.M. să vadă cum l-ar putea ajuta.

CONSTANTIN G. VOINEA
muncitor la uzinele metalurgice „Tudor Vladimirescu”

Deschiderea Expoziției anuale de grafică

Marți la amiază a avut loc în sala Dalles deschiderea Expoziției anuale de grafică 1957, organizată de Ministerul Învățămîntului și Culturii, împreună cu Uniunea Artiștilor Plastici.

La deschidere au luat parte C. Prisnea, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, M. Macavei, președintele de onoare al I.R.R.C.S., artiștii populari I. Jalea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, și maestrul emerit al artei C. Medrea, președintele Fondului Plastic, artiștii emerit M. H. Maxy, directorul Muzeului de Artă al R.P.R., numeroși artiști plastici, critici de artă, ziariști.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de pictorul grafician Vasile Kazar, laureat al Premiului de Stat, secretar al Uniunii Artiștilor Plastici.

Asistența a vizitat apoi expoziția care cuprinde 560 de lucrări, reunind cele mai valoroase lucrări de grafică de sevăle, gravuri, ilustrații de carte, alis și caricatură, creații recente a 190 de artiști din întreaga țară. (Agerpres).

Uemistele Urluke Zanea și Astrid Dumitrescu de la Întreprinderea „Măteasa Populară” din Capitală lucrînd la desenele de maramă pentru Festival

Concursul de Jocuri

Horizontal: 1. Unul din cele mai pitorești locuri ale Dunării, situat în sectorul Porților de Fier. — Aci pășești pe pămîntul bulgar după ce treci Dunărea pe podul prieteniei de la Giurgiu; 2. ...Ruso, colaborator la revista „Steașua Dunării” (1856) — Aci începe Dunărea să scalde teritoriul țării noastre; 3. Locul unde se versă rîul Sava în Dunăre. — Oraș pe Mureș; 4. Macagiu. — Insulă îndurată între Turnu Severin și Cărlărași; 5. — Martor la cucerirea Loc amenajat într-un port pentru acostarea vapoarelor — Tîrziu în peninsula Sina; 6. Oraș antic din Alcaleea. — Cetacee din America de Sud-V; 7. Unul din cele trei porturi maritime ale Dunării. — Continent; 8. Cetăți ocupate în trecut de Turci, mai ales pe Dunăre. — Par subțire; 9. Afluenț al Trotușului. — În Bega; — Carte poștală. — Afluenț al Dunării în Bulgaria; 10. ...și altul în Ungaria. — Fluviu în Franța.

Vertical: 1. Port fluvial situat pe brațul Borcea. — Localitate în Jugoslavia pe Dunăre unde s-a executat în secolul trecut un canal lateral; 2. Localitate în Dobrogea situată în apropierea Dunării. Izvorăște din țara străbună Austriei și Jugoslavia și se varsă în Dunăre; 3. Locul unde se versă rîul Sava în Dunăre. — Oraș pe Mureș; 4. Macagiu. — Insulă îndurată între Turnu Severin și Cărlărași; 5. — Martor la cucerirea Loc amenajat într-un port pentru acostarea vapoarelor — Tîrziu în peninsula Sina; 6. Oraș antic din Alcaleea. — Cetacee din America de Sud-V; 7. Unul din cele trei porturi maritime ale Dunării. — Continent; 8. Cetăți ocupate în trecut de Turci, mai ales pe Dunăre. — Par subțire; 9. Afluenț al Trotușului. — În Bega; — Carte poștală. — Afluenț al Dunării în Bulgaria; 10. ...și altul în Ungaria. — Fluviu în Franța.

Varietate de struguri; 11. Alături de drăgi și ramochera, faș și ele parte din caravana de drăgei ale flotei tehnice a Dunării. — Campion; 12. Direcția în care curge Dunărea de la Oașul la Sulina. — Izvorăște de sub masivul Omul, tate Chelle Tătarului, Zănoaga și Orșel, primește apele Prabovei și pe ale Telesului și se varsă în Dunăre la Piusa Pictur (nord de Hîrșova). Cuvinte mai puțin cunoscute: Raa, Rab, Inia.

Scinteia tineretului CONCURSUL DE JOURI SI PROBLEME EDUCATIV DISTRACTIVE Cupon de PARTICIPARE 10

Sport Scinteia tineretului Sport

Campionii celor 134.000 Intrecerile sportive universitare

Două zile de întreceri dirse, de un înalt nivel tehnic — așa s-ar putea caracteriza faza regională a Spartachiadei de vară a tineretului din regiunea Cluj.

Spun că au fost întreceri dirse pentru că în fiecare probă fără excepție, finalisții au fost de forță apropiate, au luptat minunat pentru cucerirea victoriei, care le dădea dreptul să participe la faza pe jară a Spartachiadei. Pe de altă parte nici rezultatele valoroase n-au lipsit.

Pe prim plan se situează, fără îndoială, performanța elevii Maria Mancio din Turda. După ce doar cu cîteva zile înainte Mărioara a fost primită în rîndurile utemiștilor absolvinți din clasa VIII-a numai cu calificativul de „foarte bine”, simbată și duminică ea a devenit dublă campioană regională! La 15 ani, eleva școlii medii nr. 2 din Turda a oțlerat 80 m. plat în timpul 11 secunde 2/10 iar la săritură în lungime ea a obținut rezultatul de 4,78 m. performanță achivalentă categoriei a II-a de clasificare.

Participînd pentru prima dată la un concurs de asemenea amploare, micuța Boythe Agneta (12 ani) din Cimpia Turzii a parcurs 80 m. plat în 11"7/10 vîndînd calități excepționale de sprinteră.

Dintre celelalte rezultate remarcabile: 9,47 m. la grutate — fete rezultatul Toei Ileana din Cluj, cei 6,22 m. la lungimea seniori obținuți de profesorul Tiberiu Rusu din Bistrița; 12,45 m. la grutate seniori realizat de Smolca Andrei din Bistrița.

Și în proba de semi-fond s-au obținut rezultate bune. Astfel, la 500 m. plat juniori Gergely Ileana a obținut 2'12"/10. Lămînoriștu Șerina Ioan din Cimpia Turzii a dominat net proba de 1000 m. plat juniori, fiind cronometrat cu timpul de 2'53"/10.

Și întrecerile de trîntă au dat naștere unor dispute. Finalesle de volei au fost de un înalt nivel tehnic. La fete, reprezentantele raionului Bistrița au învins jucătoarele rîndului Borcea. — Localitate în Jugoslavia pe Dunăre unde s-a executat în secolul trecut un canal lateral; 2. Localitate în Dobrogea situată în apropierea Dunării. Izvorăște din țara străbună Austriei și Jugoslavia și se varsă în Dunăre; 3. Locul unde se versă rîul Sava în Dunăre. — Oraș pe Mureș; 4. Macagiu. — Insulă îndurată între Turnu Severin și Cărlărași; 5. — Martor la cucerirea Loc amenajat într-un port pentru acostarea vapoarelor — Tîrziu în peninsula Sina; 6. Oraș antic din Alcaleea. — Cetacee din America de Sud-V; 7. Unul din cele trei porturi maritime ale Dunării. — Continent; 8. Cetăți ocupate în trecut de Turci, mai ales pe Dunăre. — Par subțire; 9. Afluenț al Trotușului. — În Bega; — Carte poștală. — Afluenț al Dunării în Bulgaria; 10. ...și altul în Ungaria. — Fluviu în Franța.

Clasamentul etapei: 1. H. Lalev (R.P. Bulgaria) 4h46'15"; în același timp s-au clasat în ordine C. Dumitrescu (R.P.R.), I. Ogmencki (R.P. Bulgaria), I. Constantin (R.P.R.).

Concursul atlet echoslovac Emil Zatopek, va fi prezent la Jocurile sportive de la Moscova în calitate de comentator sportiv al postului de radio Praga. Pînă acum Zatopek a făcut mult multe comentarii la radio Praga, cu ocazia difuzării manifestărilor sportive de peste hotare la care au participat sportivii echoslovaci.

Marți a avut loc la Moscova întîlnirea internațională de fotbal dintre echipa Dinamo Moscova și cunoscuta echipă italiană Fiorentina din Florența. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1.

ANUNȚ

Din motive tehnice festivitățile de închidere a anului universitar vor avea loc astăzi la orele 16 pe STADIONUL „DINAMO” în loc de Stadionul „28 August”. În program sînt incluse: demonstrația de gimnastică a studenților din Capitală și meciurile internaționale de fotbal: „Știința București — Akademik Sofia și Știința Timișoara — Sparta Hradek Kralove.

De remarcat chiar maestrul sportului Lothar Marks, care în tot timpul întrecerilor a fost în mijlocul tinerilor concurenți, îndrumîndu-i, dîndu-le un sfat prietenesc.

„Intrecerile celor 134.000 participanți la Spartachiada de vară din regiunea Cluj a luat sfîrșit. Cei mai buni dintre cei buni au reușit victoria. De fapt, au făcut primii pași spre drumul măiestriei sportive...”

MIRCEA MUNTEANU

Echipa elevilor din cl. VII a școlii elementare din comuna BACIU raional Cluj au cucerit titlul de campioană regională la handbal

Foto: I. MICLEA

Orice s-ar spune „Cupa Primăverii” a pasionat atît prin desfășurarea ei cît și prin incertitudinile (în special la seria II-a) eucerii primului loc. Se poate spune, pe drept cuvînt că frunțașii seniori sînt la ora actuală cele mai înalte echipe. Știința Timișoara care deține șeria seriei întîi a dovedit de-a lungul competiției o remarcabilă consistență cîștigînd 6 din cele două meciuri și pierzînd două iar două terminîndu-le la egalitate. În seria II-a, Locomotiva București în evidență revenire de formă a avut totuși emoții pînă la urmă în ceea ce privește câștigarea primului loc. Eficacitatea linilor de atac rămîne pe mai departe o „problemă deschisă”, dovedit faptul că numai 20 goluri au fost marcate în zece meciuri de către Locomotivă și 24 de către Știința Timișoara. O medie destul de scăzută.

Dintre celelalte echipe participante la „Cupa Primăverii” remarcăm forma slabă a Flămurei Arad, Dinamo București și Energia Plocești. Ele vor trebui ca în timpul cîră a mai înțepa pînă la începutul campionatului să depună serioase strădanii pentru a reveni pe linia de plutire. Totodată remarcăm buna comportare a formației

Energia Steagul Roșu — Orașul Stalin care, deși debutant în competiție grea, s-a achitat onorabil de sarcina de a presta un joc la nivelul adversarilor ei.

Dar corina nu s-a lăsat peste „Cupa Primăverii”. Abia duminică cînd capii de serie se vor întîlni între ei se va consuma ultimul „act” al acestei interesante competiții. Cu acest prilej au și cele două combatante își va adîncea trofeul mult rîvnit. Iubitorii de fotbal așteaptă cu legitima nerăbdare această întîlnire și bineînțeles și campionatul. Fără atunci însă echipele nu vor trebui să înceteze pregătirile dat fiind că campionatul presupune o luptă mai grea decît „Cupa Primăverii”.

P. E.

E. PITULESCU

Unele echipe, cum ar fi Dinamo-Orașul Stalin, abuzînd de diferite tactici defensive, care nu dau rezultate...

N-a mers cu stoperul „dublă” și acum încercăm tactica cu portarul „triplă”...

14 zile terestre, se dezvoltă o vegetație diurnă, adică trăiesc plante care au un ciclu de existență restrîns la perioada în care Soarele se află deasupra orizontului. S-au scris și romane fantastice pe această temă. În cazul sateliților pămîntesci, această ipoteză s-a dovedit inexactă și, de aceea, mulți au dedus că nicăieri în cosmos nu asemenea fenomen nu este cu putință. Acum însă e limpede că pot exista plante cu o viață de e zi, bineînțeles dacă aceasta e mai lungă decît cea pămîntescă.

Din înregistrările aparatelor automate de observație, pe care tocmai le-am clasat, rezultă pe de altă parte, că atmosfera este mult mai densă pe satelit în cursul zilei (aburul verii). Se poate presupune că o parte din gaze înghețate în timpul nopții, sub forma unor blocuri solide. Acestea din urmă sublimază, atunci cînd radiațiile soarelui cad asupra lor (fenomen asemănător celui care se produce atunci cînd cometele s-a apropiat de Soare).

Desigur că un colectiv de biologi ar avea un cîmp vast de cercetări, studînd formele de viață ale sateliților pe care l-am părăsit.

Cîte probleme n-ar fi de rezolvat! Despre plante am putes presupune că au un ciclu scurt de viață și că în primele ore după apariția soarelui se dezvoltă foarte repede. În ce privește însă animalele, e greu de conceput că pot ajunge în cîteva ore sau zile la stadiul de evoluție în care le-am înțîlnit. Unde se adaptează viețile în cursul nopții glaciare? În grote? În interiorul, poate spongioasă, al sateliților? (Kepler a presupus că Luna e spongioasă, ipoteză neconfirmată). Oare în această perioadă ele trec printr-un stadiu similar hibernării?

Cine știe cînd și dacă vom putea răspunde vreodată acestor întrebări?

Mă gîndesc ce păcat ar fi dacă observațiile noastre n-ar ajunge niciodată pe Pămînt. De o săptămînă, de cînd legătura radio-fonică s-a întrerupt, ne simțim atît de singuri, de izolați! Ce n-ai da să știu că o să-l mai revăd pe Dan, că o să-o mai îmbrățișez pe Ruxanda! Dar nu se învește niciun Mefisto care să-mi ofere vreun țig...

(VA URMA)

Desene de L. DARIAN

PE DUNĂRE

10 PUNCTE 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
4	5	6	7	8	9	10	11	12			
5	6	7	8	9	10	11	12				
6	7	8	9	10	11	12					
7	8	9	10	11	12						
8	9	10	11	12							
9	10	11	12								
10	11	12									
11	12										
12											

BOBINSOPIA FANTASMICA

ROMAN STIINTIFIC-FANTASTIC DE IM STEFAN SI RADU NOB

N-am ascultat niciodată o poveste mai impresionantă decît aceea a lui Francesco. Cred că mi-o amintesc aproape ovînt cu cuvînt, așa cum ne-a spus-o, oțvea ore după deolare, chad și-a venit în sfîrșit în fire. Voi încerca s-o redau întocmai:

— Prima geantă de lumină s-a ivit exact la ora prevăzută. Cu cîteva minute înainte, culmile celei mai înalte ale munților începură să arunce vîlvății, cuprînse parcă de un foc mistuitor. În timp ce primul Soare se cățara tot mai sus pe bolțile, rocele prînseră să acționeze în toate colorile curcubeului, înct te credeai într-o lume fîrîrită din nestemate.

Erăm de-a dreptul amețit de priveliștea nouă și neașteptată a sateliților noștri, cînd a răstîrît al doilea Soare, un mîndat glob de porfir care a înfăptuit totul cu razele lui slingerii.

Pe măsură ce discul de foc trecea pragul orizontului, auzora devenea vineție, învîluindu peisajul într-o nouă nuanță, la fel de neașteptată cu cea dinainte. Rocelc își schimbau înfățișarea într-un joc necurmat al colorilor.

Mă aflam în mijlocul unei puzderii de scînteii, care prînseră prin strălucirea lor lumina care mă înconjură într-o feerie grădă încrețită cu diamante sau, dacă vrei, într-un imens foc de artificii.

Filmam neînțecat, încăpătîndu-mă să nu pierd nimic din ceea ce vedeam, dar mă simțeam adînc turburat și capul începu-

se să-mi vîlție. Eram blîndit de halucinații: mi se părea că plutesc pe un ocean al colorilor în continuă prefăcere. Aveam impresia că din roce se înalță o ceață verde, care mă împresoară, că pisticelarele de sub picioarele mele încep să se miște și că din stînci apar figuri grotesci, care se strîmbă la mine.

Buimăc cum eram, am avut la un moment dat străuna senzație că mă legănam în ritmul unei muzici.

M-am așezat pe o piatră, cu stîmțînîntul că sosește spectacolul unice mele putemic decît mine, că mă covîrșește. Am închis ochii. Dar și cu pleoapele oboorite zăvedeam totuși, parcă și mai amețit.

Mîrturisesc că eram furios pe mine însumi! De ce nu mă eram stăpîn pe propria-mi voință? Nu era păcat să pierd aceste imagini unice, care întrecuau de departe tot ce văzusem în viață? Ajunsesem însă la capătul forțelor... Nu, nu sint un erudit! Și cine n-a trăit și n-a văzut ceea ce am văzut și am trăit eu, nu are dreptul să mă judece!

Amețit și turburat, simțeam cum o toropeală grea își biruie trupul, mîntea. Înceoaram să lupt împotriva ei, dar degeaba. Străfulgerările rocelor continuau să sibă asupra mea o puternică înfîrțare narcotică. Am vrut să vă chem prin aparatul de radio. Dar mi-am dat seama cu groază că eram ca paralizat. Nu puteam mișca nici brațele, nici picioarele... nici măcar buzele.

Și deodată am devenit conștient de preimidia care mă pîndea: somnul punea trancio stăpînire pe mine. Încet, dar sigur, conștința mi se încețoșea. Am vrut să lupt. Izbuteam uneori să mă amulg de sub stăpînirea amorteală, mușcîndu-mi buzele pînă la sînge. Dar săgețile de lumină avînd efectul unui anesteziez zdrobeau în fașe orice strălucire a voinței mele de a se împune. Somnul mă doborî.

Nu-mi amintesc prea bine ce-am văzut. Cred că au fost scene multe și scurte. Un caledioscop de întîmplări, toate petredadu-se în tînuțuri tropicale. Mîi vine în mînte un crîmpel: mă luptam cu un animal ciudat, care mă doborîse, mă copleșea cu greutatea trupului său, se lîpea de mine, îmi atîngea fața...

19

20

M-am trezit din acest coșmar și am rămas îngrozit. Nu era un simplu vis, ci cruda realitate. Un animal lătrăreț, gelatinos, groznic la înfățișare, se urcase pe mine și mă strîngea acum cu membrele sale lungi și lîpicioase.

L-am apucat cu toată forța mînilor și l-am aruncat cît colo. S-a zdrobit de sol și din trupul său a început să se prelingă o substanță uleioasă, galbenă.

M-am uitat înfîcoșat în jur. Perechea sorilor ajunsesse sau pe boltă și totul devenise mai liniștit. Rodele, năpădite de o vegetație uluitoare, nu mă scînteiau decît pe alocuri.

Mă pregăteam tocmai să încerc toțba cu niște viețuitoare și plante mărunte, cînd pe neașteptate, două namie, aprute de nu știu unde, se rezeziră la mine. Din trupul lor se iviră niște brațe lungi, de caracatiță. Arma nu o lăusem cu mine, căci nu puteam să-mi închipui că voi avea nevoie de ea. Am scos însă ciocanul geologic și l-am rezezit în ele de cîteva ori. Aveau, ca toate celelalte viețuitoare de aci, un corp moale, gelatinos, în care arma mea improvizată s-a înfundat adînc, fără să le pricinuoscă vreun rău. Au fugit totuși speriate.

M-am hotărît să mă întorc la navă. Spre a putea înfrunta mai bine fiarele, am demontat luneta de pe treplă și am luat-o în mîna, ca mijloc de apărare. Abia pornisem la vale, cînd mi-au țîșit în cale șase animale și mai mîltăhoase decît primele. Am făcut cale-întors și am început să alerg, pînă am dat de o adîncitură în stîncă. De aci mă puteam apăra fără teama de a fi atecat pe la spate.

Nu știu cât a durat pînă aș venit voi. Cîteva ore, poate mai puțin. Dar a fost clipă lungă, neșfîrșită.

Ajunsa la capătul povestirii, Francesco s-a oprit.

— Deși am fost atît de aproape de moarte, nu-mi pare rău de cele prin care am trecut. Dragul meu Ifrim, te rog să mă crezi că răsarîturilor soarelui a fost cu adevărat sublim! A încheiat el cu chipul destins, luminat de un suris fencit.

— Era cît p-aci să nu mi-l poți istorisi, l-a răspuns Ifrim, fără pic de răutate.

★

Nu încapă îndoială că întîmplările de pe satelit au o semnificație științifică deosebită. În secolul al XIX-lea cîțiva astronomi au presupus că în cursul zilei lunare, care durează aproximativ

21

14 zile terestre, se dezvoltă o vegetație diurnă, adică trăiesc plante care au un ciclu de existență restrîns la perioada în care Soarele se află deasupra orizontului. S-au scris și romane fantastice pe această temă. În cazul sateliților pămîntesci, această ipoteză s-a dovedit inexactă și, de aceea, mulți au dedus că nicăieri în cosmos nu asemenea fenomen nu este cu putință. Acum însă e limpede că pot exista plante cu o viață de e zi, bineînțeles dacă aceasta e mai lungă decît cea pămîntescă.

Din înregistrările aparatelor automate de observație, pe care tocmai le-am clasat, rezultă pe de altă parte, că atmosfera este mult mai densă pe satelit în cursul zilei (aburul verii). Se poate presupune că o parte din gaze înghețate în timpul nopții, sub forma unor blocuri solide. Acestea din urmă sublimază, atunci cînd radiațiile soarelui cad asupra lor (fenomen asemănător celui care se produce atunci cînd cometele s-a apropiat de Soare).

Desigur că un colectiv de biologi ar avea un cîmp vast de cercetări, studînd formele de viață ale sateliților pe care l-am părăsit.

Cîte probleme n-ar fi de rezolvat! Despre plante am putes presupune că au un ciclu scurt de viață și că în primele ore după apariția soarelui se dezvoltă foarte repede. În ce privește însă animalele, e greu de conceput că pot ajunge în cîteva ore sau zile la stadiul de evoluție în care le-am înțîlnit. Unde se adaptează viețile în cursul nopții glaciare? În grote? În interiorul, poate spongioasă, al sateliților? (Kepler a presupus că Luna e spongioasă, ipoteză neconfirmată). Oare în această perioadă ele trec printr-un stadiu similar hibernării?

De peste NOTARE

In prezent partidul a consolidat dictatura proletariatului

BUDAPESTA 2 (Agerpres). — La Budapesta a fost dat publicității hotărârea conferinței pe întreaga Ungarie a P.M.S.U. pe marginea raportului de activitate al Comitetului Central al Partidului.

Hotărârea conferinței pe întreaga Ungarie a P.M.S.U.

de stat, în organele economice și culturale, în organizațiile de masă. În hotărârile se subliniază necesitatea vigilenței și a unor acțiuni hotărârești în întreaga țară, ale tuturor claselor muncitoare și ale tuturor adevăraților adepți ai puterii populare împotriva elementelor dușmănoare.

Conferința constată că în interesul cauzei sfinte a poporului ungar — apărarea libertății sale, guvernul revoluționar muncitoresc-țăranesc în baza tratatului de la Varsavia a cerut Uniunii Sovietice să acorde ajutor armat pentru a zdrobi cel mai repede forțele contrarevoluționare, pentru a lichida primejdia războiului care amenința cu scindarea țării. Uniunea Sovietică a procedat ca un adevărat prieten al poporului ungar și a respectat obligațiile care decurg din principiile internaționalismului proletar, acordând Ungariei ajutorul necesar.

În primul capitol „Intărirea continuă a ordinii democrat-populare și lupta consecventă împotriva forțelor contrarevoluționare” — se arată că crearea guvernului revoluționar muncitoresc-țăranesc a fost o necesitate istorică.

În capitolul următor „Dezvoltarea partidului și sarcinile lui” se subliniază că, deși activitatea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar se caracterizează printr-o serie de trăsături esențiale, noi, el nu este un partid nou, ci un partid marxist-leninist reorganizat al clasei muncitoare, avangarda ei, care grupează partea cea mai fermă, cea mai devotată a foștilor membri ai Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

Uniunea Sovietică, China și celelalte țări ale lagărului socialist, se arată în continuare în hotărâre, au acordat de asemenea un mare sprijin politic și moral și un uriaș ajutor material forțelor revoluționare din Ungaria și din poporul ungar. Ajutorul material primit din partea țărilor lagărului socialist a permis să se evite inflația și să se asigure restabilirea și dezvoltarea vieții economice a țării.

Conferința de partid aprobă hotărârile Comitetului Central cu privire la reorganizarea partidului revoluționar al clasei muncitoare, cu privire la rolul lui conducător și la lupta împotriva concepțiilor antimarxiste, împotriva dușmanilor partidului. În prezent partidul a asigurat conducerea comunistă a vieții de stat și obștești a R.P. Ungare, a consolidat dictatura proletariatului.

În prezent partidul are 345.733 de membri, dintre care 57,9 la sută muncitori, 16,7 la sută țărani, 6,9 la sută intelectuali etc. 85,2 la sută din membrii P.M.S.U. au fost membri ai Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

În hotărârile se arată că cea mai importantă concluzie care se poate trage din evenimentele din Ungaria pentru întreaga mișcare comunistă internațională este necesitatea întăririi unității acestei mișcări și apărării ei de dușmanii comunismului.

Sarcina principală care stă în fața organizațiilor de partid este întărirea unității ideologice și organizatorice a partidului.

În ultimul capitol „Legăturile internaționale ale partidului” se arată că aceste legături se bazează pe internaționalismul proletar. Pe baza respectării principiului egalității în drepturi s-au încheiat legăturile internaționale ale P.M.S.U. cu partidele comuniste și muncitorești frățești.

Principalișii complotiști și conducători ai contrarevoluției ungare, se subliniază în hotărârile, au fost cercurii imperialiste occidentale.

Conferința pe întreaga Ungarie a P.M.S.U. constată că în dezvoltarea contrarevoluției un rol fundamental l-a jucat fracțiunea trădătoare revisionistă a lui Imre Nagy și Losonczy.

Scopul dușmanilor noștri, al grupului trădător Imre Nagy și partizanilor săi, al acțiunii contrarevoluționare armate, se spune în hotărârile, a constat în a abate partidul de pe calea internaționalismului proletar, în a-l rupe de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și de celelalte partide comuniste frățești și a-l opune lor. Totuși planurile dușmanilor partidului au fost zdrobite. Legăturile dintre noi și partidele frățești sînt în prezent mai tari decît oricînd.

Conferința de partid consideră că deși au fost obținute succese hotărâtoare, lupta împotriva contrarevoluției nu este încă terminată. Forțele contrarevoluționare interne nu sînt pe deplin lichidate; ele primesc sprijin din partea imperialiștilor occidentali și sub conducerea Occidentului caută să pătrundă în partid, în aparatul

Conferința de partid constată că în prezent lupta în domeniul muncii teoretice și politice trebuie îndreptată în primul rînd împotriva concepțiilor revisioniste, împotriva oricărei împăcitorism cu contrarevoluționarii. S-a hotărît crearea din nou a diferite școli de partid și organizarea învățămîntului de partid; să se înființeze organelor de stat să introducă în școlile superioare studierea obligatorie a marxism-leninismului; în interesul aprofundării muncii teoretice să se creeze pe lângă Comitetul Central secții teoretice de lucru a căror sarcină să fie analiza și elucidarea problemelor teoretice pe care le ridică viața de toate zilele. Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste. În dezvoltarea industriei trebuie să se dea preferință ramurilor care corespund în cea mai mare măsură condițiilor locale.

Conferința de partid constată că în prezent lupta în domeniul muncii teoretice și politice trebuie îndreptată în primul rînd împotriva concepțiilor revisioniste, împotriva oricărei împăcitorism cu contrarevoluționarii.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

Conferința de partid constată că în condițiile Ungariei Comitetul Central a procedat just respin-

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

de la o anumită măsură de condițiilor locale. În hotărârile se arată necesitatea continuării industrializării socialiste.

ISRAELUL continuă să organizeze un complot împotriva SIRIEI

Relatările ziarului „Al-Abbar”

CAIRO 2 (Agerpres). — După cum relatează ziarul „Al-Abbar”, guvernul Egiptului și Siriei au fost informate asupra mișcării trupelor israeliene în apropierea liniei de demarcație siriano-israeliană și a concentrării lor în zona demilitarizată din regiunea lacului Hule. Aceste concentrări de trupe, scrie ziarul, sînt asemănătoare aceluia care au avut loc anul trecut în apropierea frontierei din sectorul Gaza în preajma agresiunii Israelului împotriva Egiptului.

Se anunță de asemenea că în legătură cu aceasta la Damasc a avut loc o ședință a comandamentului militar unit egiptean-sirian.

ISTERIE ATOMICĂ LA WASHINGTON

3 zile de alarmă atomică Eisenhower „evacuat” de 14 helicoptere

WASHINGTON 2 (Agerpres). — Istoria războiului atomic este acum propagată în mod oficial în Statele Unite. După cum transmite agenția France Presse, Casa Albă a anunțat luni că la 12 iulie va începe în mai multe orașe americane un exercițiu de repartizare la 30 de centre de de urgență unde „vor pune pe picioare reorganizarea regiunilor devastate de bombardamentul atomic”.

capilați săi colaboratori către „o reședință specială” aflată într-un loc secret în împrejurimile orașului Washington. La 15 iulie, în cadrul acestui exercițiu, 7.500 funcționari vor fi repartizați la 30 de centre de de urgență unde „vor pune pe picioare reorganizarea regiunilor devastate de bombardamentul atomic”.

Dulles se mulțumește doar să recunoască...

WASHINGTON 2 (Agerpres). — La 2 iulie a avut loc la Departamentul de Stat obișnuita conferință de presă a lui Dulles. Secretarul de stat a declarat că țările vest-europene nu obiectează în principiu împotriva creării unei zone de „dezarmare și inspecție” în Europa. El consideră, însă, că există „uriae dificultăți practice în calea spre un acord asupra acestei probleme”.

Dulles a recunoscut că politica S.U.A. față de R.P. Chineză „nu este perfectă”. Unii aliați ai S.U.A. a declarat el, nu sînt de acord cu această politică. El a repetat însă din nou că S.U.A. nu intenționează să stabilească relații diplomatice cu China populară. Referindu-se la propunerea R.P.D. Coreene, sprijinită de R.P. Chineză, cu privire la convocarea unei conferințe internaționale pentru rezolvarea problemei unificării pașnice a Coreei, Dulles a declarat că perspectivele în privința convocării unei astfel de conferințe „nu sînt favorabile”. Secretarul de stat a dat să se înțeleagă că în problema unificării Coreei S.U.A. continuă să rămînă pe vechiile lor poziții care, după cum se știe, împiedică rezolvarea acestei probleme importante.

Dulles a declarat că S.U.A. vor delina insula Okinawa pe o perioadă nedeterminată, deși Japonia exercită o „anumită suveranitate” asupra acestei insule.

Ziarul condamna rolul pe care l-a jucat apra de dreptul pe partidelor democratice din China în cursul aplicării liniei „a se în-

LIBANUL

de la proclamarea independenței țării. Această politică a ținut și ține prea puțin seama de interesele maselor largi și se supune intereselor feudalității agrare și burgheziei compradore legate de capitalul străin. Ultimele evenimente au demonstrat că actualul guvern libanez, condus de Sami Solh, duce o politică antipopulară și potrivnică intereselor naționale ale țării. Doar că guvernul Sami Solh, fiind seama de conștiința națională crescîndă a poporului, a căutat să invalideze esența politicii sale în poleia promisiunilor demagogice. În noembrie trecut, cînd guvernul Solh a primit investitura, primul ministru a declarat în fața parlamentului că este hotărît să ducă o politică corespunzătoare principiilor Ligii Țărilor arabe și pactului de securitate colectivă a statelor arabe. El a promis că, în domeniul politicii interne, noul guvern va garanta libertatea.

Ca a rămas însă din aceste angajamente solene? Guvernul libanez a acceptat „doctrina Eisenhower”, potrivit căreia nu numai interesele poporului libanez ci și interesele tuturor țărilor arabe, iar demonstrația pașnică de la 30 mai, cînd populația Beirutului a ieșit în stradă pentru a-și manifesta dezaprobarea față de politica antinațională a guvernului a fost înăbușată cu asprime de către autoritățile care au avut deplina „libertate” de acțiune. Se înțelege că, după toate acestea, cercurile guvernamentale nu mai aveau să se aștepte la nimic bun în alegerile generale care au avut loc recent. (Cu altă mai mult cu cît prin participarea la grevele generale inițiate de „Frontul Național”, creat de opoziție, majoritatea populației și-a demonstrat limpede preferințele politice).

Guvernul a trecut atunci la înființarea și falșificarea scrutinului prin metodele uzuale luate din arsenalul antidemocratic, și avînd în această privință sprijinul diplomaților americani acreditați în Beirut. Este cît se poate de semnificativ faptul că primul transport de armament trimis de S.U.A. în cadrul „doctrinei Eisenhower”, a sosit în Liban în 24 de ore înainte să înceapă alegerile.

Nu mai în asemenea condiții s-a putut ajunge la un rezultat favorabil guvernului Sami Solh. Din 60 mandate, opoziția a reușit să obțină doar 14, înclîcîndu-se vîdit voinea maselor. Acest fapt reiese și din succesul pe care opoziția l-a repercut în nordul țării obținînd în ciuda manevrelor guvernamentale șase mandate.

Datorită modului antidemocratic în care s-au desfășurat alegerile, rezultatul nu poate oglîndi în nici un caz adevărata stare de spirit și tendințele politice reale ale populației libaneze care se vede nevoită să lupte mai departe pentru deplina independență a țării. Dat fiind starea de lucruri, actuală din Orientul arab, această luptă nu va fi ușoară, dar ea se bucură de sprijinul tuturor popoarelor și în primul rînd de cel al popoarelor care și-au trimis reprezentanții la conferința de la Bandung.

EUGEN VLADIMIR

Avancronica Festivalului

1300 tineri din R. F. Germană

BONN 2 (Agerpres). — Referindu-se la o declarație a profesorului vest-german Frans Paul Schneider din Würzburg, agenția D.P.A. anunță că 1300 de tineri și tineri din R.F. Germană intenționează să plece la Moscova pentru a participa la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

Prof. Frans Paul Schneider, cunoscut editor Ernst Roholtz (Hamburg), prof. Johann Aufhäuser (München), dr. August Hallinger (München) și alții vor însoți delegația tineretului vest-german la Moscova.

In Japonia

TOKIO 2 (Agerpres). — La 30 iunie a avut loc la Sapporo

Din program artistic

● PARIS. Elevii gimnaziilor din Marseille (Franța) repetă o suită de dansuri din Provence cu care vor să se prezinte la Festival. Echipa de dansuri a elevilor din Marseille este formată din 30 de tineri.

● SOFIA. Tineretul bulgar trimite la Festivalul de la Moscova o delegație de 1.200 de persoane. Din delegație face parte și o puternică echipă de dansuri care va interpreta dansurile populare de pe malurile Dunării.

● ROMA. Tinerii de la Bologna au organizat un carnaval. Veniturile obținute cu această ocazie vor permite trimiterii la Moscova a unei delegații de 30 de persoane. Delegația italiană va prezenta printre altele cîntece și dansuri naționale.

CRIMELE ostașilor trupelor americane „PRIETENE” IN ANGLIA; ravagiile unui aviator

LONDRA 2 (Agerpres). — Presa engleză anunță o nouă crimă săvîșită de un aviator american din efectivul forțelor militare aeriene ale S.U.A. staționate în Anglia. În seara zilei de 30 iunie un trecător — londonez F. Walham în vîrstă de 49 ani — a sosit dintr-o străduță întincoasă și a intrat în casa sa unde a văzut un aviator american care încerca să sîltă o fată. Walham a srit în ajutorul fetei. Americanul l-a bătut pe Walham și i-a seos un ochi, cînd pe Walham și-a dispărut. Totuși, Walham a reușit să o prezese pe siluitor și să-l pedese poliției.

Tribunalul englez l-a condamnat pe criminal la numai trei luni închisoare.

IN FILIPINE; demonstrații... de prietenie

MANILLA 2 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, guvernul Filipinelor a cerut intr-o notă adresată guvernului S.U.A. ca marinarii americani George Roe, urmărit pentru crimă împotriva unui cetățean filipinez și fuge retrimis în Filipine pentru a fi judecat de un tribunal filipinez. Agenția United Press relatează în legătură cu aceasta că la 2 iulie a avut loc o demonstrație în fața ambasadei americane din Manila, cerîndu-se predarea lui Roe autorităților filipineze. Demonstrații purtau pancarte pe care scria: „Protestăm împotriva cazului Roe”, „Vrem să se facă dreptate”.

Poliția a intervenit arestînd mai mulți demonstrații.

Impotriva manifestărilor antisocialiste ale elementelor de dreapta din R. P. Chineză

PEKIN 2 (Agerpres). — Într-un articol de fond redactat de toate ziarele centrale chineze, sînt criticate vehement manifestările antisocialiste ale elementelor de dreapta.

Ziarul condamna rolul pe care l-a jucat apra de dreptul pe partidelor democratice din China în cursul aplicării liniei „a se în-

treacă 100 de școli”. Liga democratică și partidul democrat muncitoresc-țăranesc, scrie ziarul, acțiunea izolată de popor și exprimă conceptii anticomuniste și antisocialiste.

Acesta două partide și-au arătat deosebiri de limita chipul în actuala situație furtunoasă. Furtuna a fost provocată de blocul Cijian Bo-Taiun și Lu-Lunzi. Alte partide și grupuri seamă de asemenea furtună, iar unele persoane o fac ca multă vreme. Dar, scrie „Jenminjiaobao”, scopul oamenilor pușini și acțiunile lor nu sînt antisocialiste. Cît privește însă Liga democratică și partidul democrat muncitoresc-țăranesc, în rîndurile lor aceste persoane nu numai că nu formează masa, dar nici chiar majoritatea.

Acei care seamă furtună, urse diferite planuri secrete, se dedau la așpitări în rîndurile maselor, acțiunea se în baza organizată pentru a provoca tulburări, subliniază ziarul, în ultima instanță sînt pușini și reprezintă aripa de dreapta a burgheziei.

Explicînd cauzele pentru care în perioada desfășurării campaniei pentru îndreptarea stilului de muncă, presa comunistă a trecut multă vreme sub tăcere manifestările elementelor de dreapta, „Jenminjiaobao” declară că aceasta s-a făcut pentru ca poporul să vadă că mai există „țără vinevoasă” și apoi să înceapă să o pivească. Acosta, după cum arată ziarul, nu face decît să arate că partidul comunist a prezidat inevitabilitatea luptei de clasă între burghezie și proletariat.

Rate revoltelor, scrie într-un articol de fond organul partidului democrat — ziarul „Guanninjiaobao” — ca într-un moment cînd se făcuse de producție din țara noastră capătă un caracter socialist, cînd se desfășurau o grandioasă transformare a societății, burghezia de dreapta și mai ales deviaționistii de dreapta din rîndurile partidelor democratice au început deodată să viseze să se revină la ceea ce a fost, au trecut de la nemulțumirea față de socialism, la o ofensivă împotriva lui.

„Avertizăm elementele de dreapta că rolul conducător al P.C. Chineza a fost stabilit de întregul popor și că drumul socialist este drumul pe care poporul chinez va merge pînă la capăt”.

În articol se arată că nu a existat și nu poate exista nici un alt partid care să stea în unescă în jurul său întregul popor așa cum a făcut Partidul Comunist Chinez.

În Algeria continuă să curgă șiroaie de sînge

PARIS 2 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit relațiilor presei pariziene, în ultimele două zile în Algeria au avut loc o serie de lupte crîncene între trupele franceze și insurgenți. Potrivit datelor comandamentului francez, în urma acestor ciocniri armate, în rîndurile insurgenților se semnalează 42 de morți. Pierderile trupelor franceze se cifrează la 32 soldați.

La 29 iunie tribunalul militar francez din Batne a condamnat la moarte patru algerieni acuzați de asasinarea unui polițist francez.

Ziarul „L'Humanité” publică o declarație a unui grup de scriitori, editori și profesori care se pronunță împotriva represaliilor sîngeroase din Algeria.

Săptămîna muzicii mongole

Între 4 și 11 iulie se va desfășura la posturile noastre de radio „Săptămîna muzicii mongole”. Joi 4 iulie la ora 10,45 va fi transmisă pe programul I o emisiune în interpretarea Ansamblului Armatei Populare a R.P. Mongole; sîmbătă 6 iulie la ora 19,00, pe programul II, muzică populară mongolă; marți 9 iulie la ora 15,00, pe programul II, cîntece, iar joi 11 iulie, la ora 18,40, pe programul I, lucrări de compozitori mongoli Damdinur, Murdorj și Goncik-Sumla.

Sub pavilion românesc

(Urmare din pag. 1-a)

În preajma Festivalului de la Varsavia, brigada sa era frunzată. În ziua deschiderii marii sărbători să se putea lăuda la mingă de la combinat material pește plan.

Responsabilul brigăzii nu era însă acolo. Impresia colindam prin Varsavia, și în relația cu străinii, la fiecare pas tîndul oțelilor se dovedea un autentic ambasador.

Odată, auzindu-l corbind la o reuniune, un belgion m-a întrebat în șoaptă: — Spuneți-mi, la ce facultate studiază dînsul?

— La facultatea de la curtor 4!

Apa plutea capului nostru. Într-o pauză din discurs, ridicat cu onoare, flutura în Varsavia. Bătăi de cînturii depărtării, auzind grași patrii, nu odată ogeau la poartă comunității lui românesci, oamenii plecau din țară odinioară, în vremea războiului, sau mai înainte. El întreba despre orașul lor, despre satul lor, și nu cerea decît să-l lași să plîngă.

Într-o noapte, cu un grup mergeam spre casă. În asazia de tramvai, o chîntău mi s-a adresat deodată: — Aproape am uitat limba mea maternă. Vorbiți pușin cu mine romînești!

CINEMATOGRAFE

Patric, V. Alexandri: „RICHARD AL III-LEA” ambele seri, „Nava-soală pleacă în larg” — Republica, București, Progresul, Infirmități între popoare: „PASĂREA FURTUNII” — Magheru, Elena Pavel, Gh. Doja, G. Cosbuc: „12 REZULTATE EXACTE” — I. C. Frimu: „UN PICHEU ÎN MUNȚI” — Lumina, Dolina, Donca Simo: „OCULUI CU VITA” — Central, Cultural: „O CĂRIERĂ RATATĂ” — Maxim Gorki: „IN-COTRO?” — Tineretului: „MOARA CU NOROG” — Timpuu Noi: „ÎNAINTE DE VENIEKA NOULUI DIRECTOR GENERAL AL POPOR” — „PRIMUL PUNCT” — Grivița: „DIN NOU ÎMPREUNĂ” — Vasile Roaită: „VRAJITORUL” — Unirea: „PRIETENE DE NOAPTE” — G. Davig: „OAMENI FARA ÎNTOARȘI” — AL. Sahia: „ROBOTEȘTI” — JULIETA — Flacăra: T. Vladimirescu, Mlorita, Libertății, Aurel Vlăscu: „STAN ȘI BRAN STUDENȚII LA OXFORD” — Arta: „PREA TRIZIU” — Munca: „CRONICA AMANTILOR SĂRACI” — Moșilor, N. Băiceanu: „PARADA LUI CHARLOT (partea II-a)” — 23